

Φαίη Σταμάτη

Δημοτικό Τοπικό Μουσείο Μηλιές Πηλίου

Εκπαιδευτικές δραστηριότητες
και όχι μόνο
1986 - 2015

ΑΘΗΝΑ 2026

Σε όσους πασχίζουν
να διατηρήσουν
τη παράδοσή μας
ζωντανή

Λίγα λόγια

Είμαστε στις αρχές της δεκαετίας του 1980 και οι Μηλιές έχουν αντιμετωπίσει βασικά θέματα επιβίωσης μετά την άγρια φωτιά που είχε σπείρει ο γερμανικός στρατός το '43, μετά τους σεισμούς και τις πλημμύρες λίγα χρόνια αργότερα. Οι κάτοικοι είναι λιγοστοί.

Οι μεγαλοοικογένειες έχουν εγκαταλείψει το χωριό. Μερικοί ντόπιοι έχουν γυρίσει από τα ξένα δουλεύοντας για να στείλουν στους δικούς τους το μεροκάματο. Στα μικρομάγαζα έβρισκες μόνο τα απαραίτητα για το καθημερινό. Λίγα σπίτια έχουν επισκευαστεί από τη φωτιά, παραδίπλα όμως έστεκαν τα ερείπια, με εμφανή τα σημάδια της καταστροφής. Τίποτα δε θύμιζε το παλιό αρχοντοχώρι.

Μέσα από την ιδιωτική συλλογή που εγκαινιάσαμε το 1982 ο σύζυγος μου και εγώ, με εικόνες και στοιχεία των Μηλεών, θέλαμε να γνωρίσουν οι ξένοι την ιστορία του τόπου και να νοιώσουν οι ντόπιοι υπερήφανοι για το παρελθόν και τη παράδοσή τους.

Με τη συμβουλή του μεγάλου μας ζωγράφου Γιάννη Τσαρούχη στήσαμε τη συλλογή σε ένα χωριατόσπιτο με ότι μας έδωσαν οι κάτοικοι και πολλές φωτογραφίες δικές μας.

Τα πρώτα χρόνια είχαμε τη βοήθεια της Μαρίας Κουτέ η οποία ανοίγε τη συλλογή τα Σαββατοκύριακα και τις αργίες.

Εμπλουτίσαμε το υλικό της συλλογής με φυλλάδια στα Ελληνικά, Αγγλικά και Γαλλικά, με δίγλωσσο τοπογραφικό χάρτη του χωριού όπου ήταν σημειωμένα τα αξιοθέατα, τα εργαστήρια και σπιτικά.

Τυπώσαμε **καρτ ποστάλ**, μία χαρισματική **αφίσα** που έδειχνε το τρενάκι στο σταθμό του χωριού και ένα μικρό **βιβλίο** με πληροφορίες για την ιστορία του τόπου.

Όταν το **1986** ο Πρόεδρος της Κοινότητας **Σπύρος Αδαμαντιάδης** μας πρότεινε να μεταφέρουμε τη συλλογή στο νέο Κοινοτικό Κατάστημα που θα ολοκληρωνόταν σε ένα χρόνο, η πρόκληση ήταν μεγάλη. Θα αναλαμβάναμε την οργάνωση του Κοινοτικού μουσείου Μηλεών στην αίθουσα του πρώτου ορόφου του Κοινοτικού κτιρίου.

Ως μέλος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας απευθύνθηκα στον Πρόεδρό της Καθηγητή **Δημήτριο Λουκάτο** που με τη πείρα του μας βοήθησε.

Συστάθηκε έτσι τριμελής Επιτροπή με Πρόεδρο την **Αικατερίνη Καμηλάκη**, Διευθύντρια του Κέντρου Ερεύνης της Λαογραφίας της Ακαδημίας Αθηνών, με την οποία συνεργαστήκαμε εποικοδομητικά όλα αυτά τα χρόνια.

Με απλά κείμενα, πλούσιο φωτογραφικό υλικό και αντικείμενα της καθημερινής χρήσης, μάθαινες την ιστορία του τόπου, γνώριζες τους παραδοσιακούς τεχνίτες, ανακάλυπτες την αγροτική ζωή, τα έθιμα του χωριού. Ο μικρός χώρος επέβαλε τη χρήση πανό περιμετρικά αλλά και στο κέντρο της αίθουσας δίνοντας μας περισσότερο εκθεσιακό χώρο.

Το 1987 οι Μηλιές είχαν πια το δικό τους μικρό μουσείο που έγινε με πολύ αγάπη και κόπο.

Δημοτικό Τοπικό Μουσείο Μηλεών Πηλίου

Είσοδος μουσείου

Χάρτα του Ρήγα (αντ). Λάβαρο του '21 (αντ)

Εσωτερικός χώρος μουσείου

Ένα μουσείο διδακτικό

Το μουσείο θέλαμε να είναι διδακτικό σύμφωνα με τις νέες ιδέες που επικρατούσαν.

Το 1987 εγκαινιάσαμε εκπαιδευτικά προγράμματα για παιδιά δημοτικού και μαθητές γυμνασίου.

Για μικρότερα παιδιά μελετήσαμε και διαθέταμε οκτώ φυλλάδια έντυπα με τίτλο:

Ψάξε και βρες - Ρώτα και μάθε - Ζωγράφισε και Διασκέδασε.

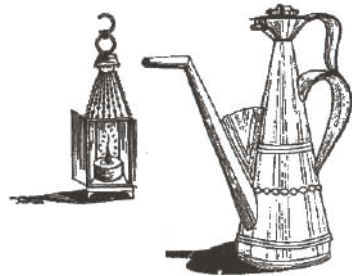
Το θέμα των φυλλαδίων ήταν:

η Μυθολογία του Πηλίου, η Ιστορία του χωριού, η Βιβλιοθήκη, η ελιά και το λάδι, το σπιτικό καρβέλι, το φαναράκι και το λαδωτήριο, τα πέταλα για γαϊδουράκια και το σαμάρι.

Τα φυλλάδια ήταν για μαθητές Γ' και Δ' Δημοτικού, κατάλληλα προσαρμοσμένα από τον εκπαιδευτικό μπορούσαν να δοθούν σε μικρότερους ή μεγαλύτερους μαθητές.

Η πρωτοποριακή αυτή δραστηριότητα είχε σκοπό να μετατρέψει την επίσκεψη των μαθητών στο μουσείο, σε μια δημιουργική, ευχάριστη εμπειρία και να αποτελέσει χρήσιμο βοήθημα στην τάξη.

Φυλλάδια του μουσείου για παιδιά δημοτικού

• Μηνό για λίγο ακόμα στη γωνιά του σαμαρι και ΣΗΚΩΣΕ το σαμάρι.
Τι ακούθηκες όταν το σήκωσες:

.....

.....

• Φωνάξαι ότι έμεινες στο χωριό και είχες ένα γαϊουρακι.

Πώς θα το φροντίζεις:

.....

.....

.....

.....

Τι άλλο θα χρειάζεσαι στο Μουσείο για σάβρο:

Φυλλάδιο Ψάξε και βρες

- Το σπινό κούρι
- Η ανάσα το λάδι
- Το σιτάρι
- Η μάλλινη σαβίρα
- Η Μυθολογία και η Ήλιος

και σάβρο

- Η Πηληϊάδα (το σαμάρι)
- Το Γένος του Άρσενος

Σήματα να βρεις

- Το βάλιο - λέγονται για τις Μήνες με πολλές υδατικές φυλάξεις
- Γαλακτοκομικά προϊόντα
- Είδη που είναι φτιαγμένα από τα αγελάκια.

ΤΟΡΑ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΣΤΟ ΜΗΛΟΣ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΔΕΙΣ

- Το καλύτερο όργανο για να κόψεις
- Το ξυράκι
- Τα παρόμοια στη βιομηχανία
- Τα παλιά σπινιά του μισού τριαντάφυλλου

Σημεία να μάθεις
να κόψεις σωστά και να κόψεις λάθος

Μηνή - 1 κενά και 2 κενά. Δείξε στο Γενικό, ΤΟΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ • ΜΗΛΟΣ ΤΗΝΟΥ ΣΤΑ ΚΕΒΛΟΣ

το σαμάρι

Ράτα και μάθε
Ψάξε και βρες ...
Ζωγράφισε
και Διασκεδάσε !

ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ • ΜΗΛΟΣ ΤΗΝΟΥ

Φυλλάδιο για το σαμάρι.

Στο χωριό μας έχουμε πολλά κούτερημα - θρομάκια κτισμένα με πέτρες.

Στο κούτερημα δεν κοιθοφορούν αυτιά και άλλα.

Οι μεταφορές γίνονται με γαϊουρακία και προβάδια.

Τα ζώα αυτά φέρνουν σαμάρια.

• Στο Μουσείο μας έχουμε ένα σαμάρι.
Ψάξε και βρες το

Μπορείς να γράψεις μερικά υλικά που χρειάζονται για να γίνει.

.....

.....

Το σαμάρι έχει ξύλινο σκελετό και σαμάρια.

Για να το φτιάξεις, ο σαμαράς παίρνει το μέτρο του σώματός.

• Τι ναμάρι σε θα γίνεσαι αν δεν πάρεις μέτρα:

.....

.....

• Επί ποιος θα έκομεις αν φορούσες ένα πολύ σπινό ράβρο;

.....

.....

.....

Συνήθως ο σαμαράς ετοιμάζει από τον σαμαρά το πλοίο και το μπουκαρά του σαμαρά. Ο σαμαράς κόβει στο ξύλο γεωμετρικά κομμάτια, κόβει και κότερες, κερφά και φιλιάκια.

Μπορείς να γράψεις μερικά υλικά που χρειάζονται για να φτιάξεις το σαμάρι.

• Θα ήθελας να στήσεις από το μπουκαρά;

Κόψε επί το σαμάρι που είναι στο ελεύθερο

.....

.....

Συνεργασία μουσείου - σχολείου

Μουσειοσκευές

Η επαφή με εκπαιδευτικούς ήταν εξ αρχής κύριο μέλημα του μουσείου.

Ακολουθώντας το σύγχρονο πνεύμα συνεργασίας Μουσείου - Σχολείου, μελετήσαμε, σχεδιάσαμε και υλοποιήσαμε τέσσερεις Μουσειοσκευές -κινητά εκπαιδευτικά προγράμματα- για μαθητές Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης με θέμα:
*Η ελιά και το λάδι. Το σπιτικό καρβέλι.
Το επάγγελμα του πεταλωτή. Το σαμάρι.*

Η κάθε Μουσειοσσκευή είχε:

- πληροφοριακό υλικό και έντυπο αξιολόγησης για τον εκπαιδευτικό
- φωτογραφίες πλαστικοποιημένες σε Α4
- slides και κασσέτα με την παρουσίαση του θέματος
- προτάσεις για παρουσίαση του υλικού στην τάξη
- εκπαιδευτικό φυλλάδιο για το μαθητή.

Οι Μουσειοσκευές δεν αντικαθιστούν την επίσκεψη στο μουσείο, με τη διακίνησή τους όμως το μουσείο απέκτησε τη δυνατότητα επαφής και διαλόγου με σχολεία.

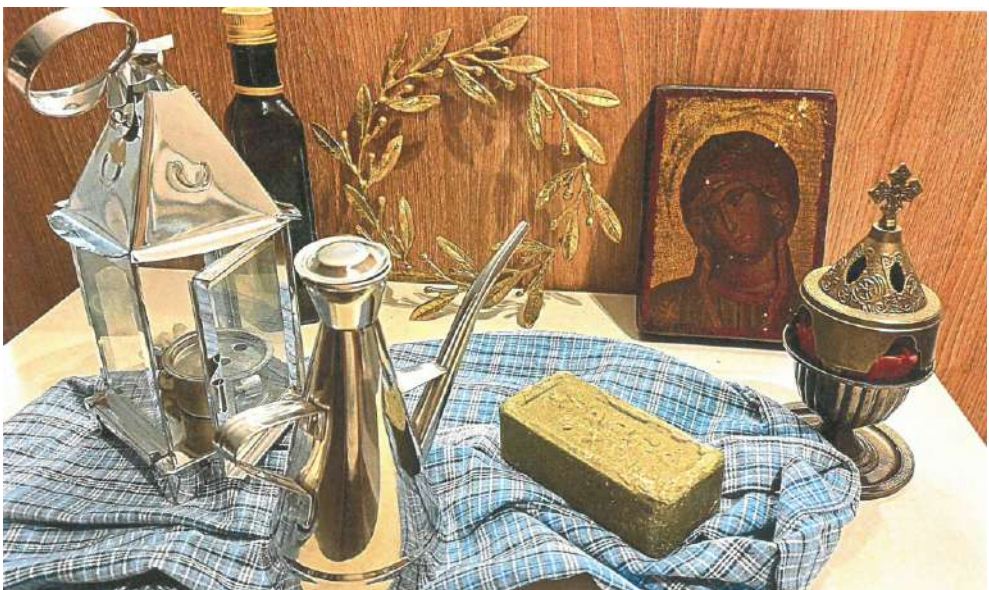
Με άδεια της Διευθύντριας του Κ.Ε.Ε.Λ. Αικατερίνης Καμηλάκη, οι μουσειοσκευές δανείζονταν στα σχολεία για τέσσερα χρόνια από την Ανθούλα Μπάκολη.

Μουσειοσκευή Η ελιά και το λάδι

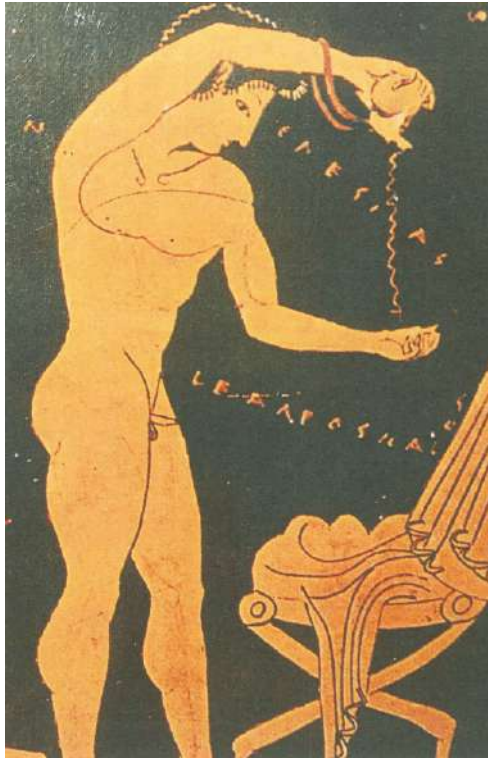

Μουσειοσκευή για την ελιά και το λάδι

Αντικείμενα της μουσειοσκευής για την ελιά και το λάδι

Αθλητής
αλείβεται με λάδι.
(Πλαστικοποιημένη
φωτογραφία)

Η θεά Αθηνά
και η ελιά
(Πλαστικοποιημένη
φωτογραφία)

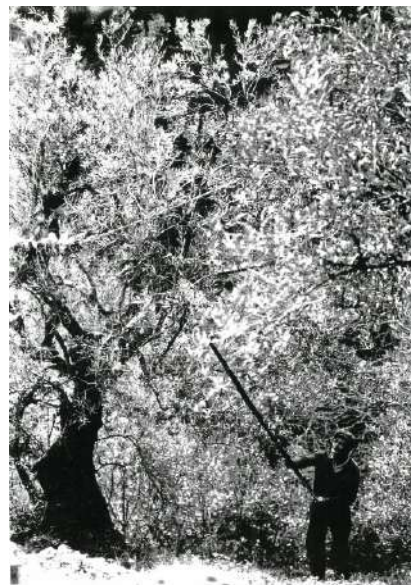
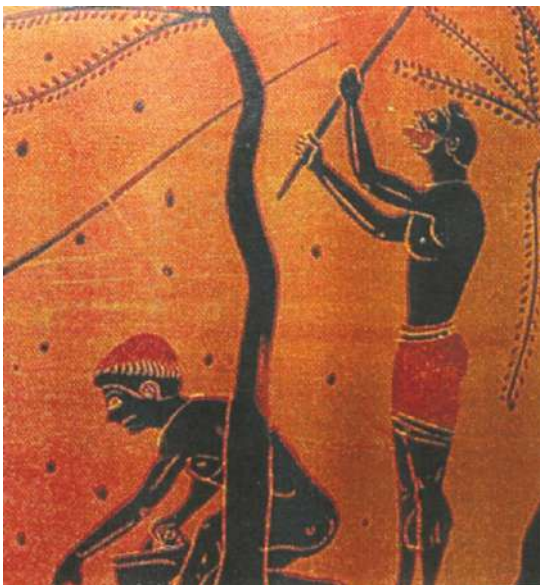

Όργωμα στο ελαιοπερίβολο

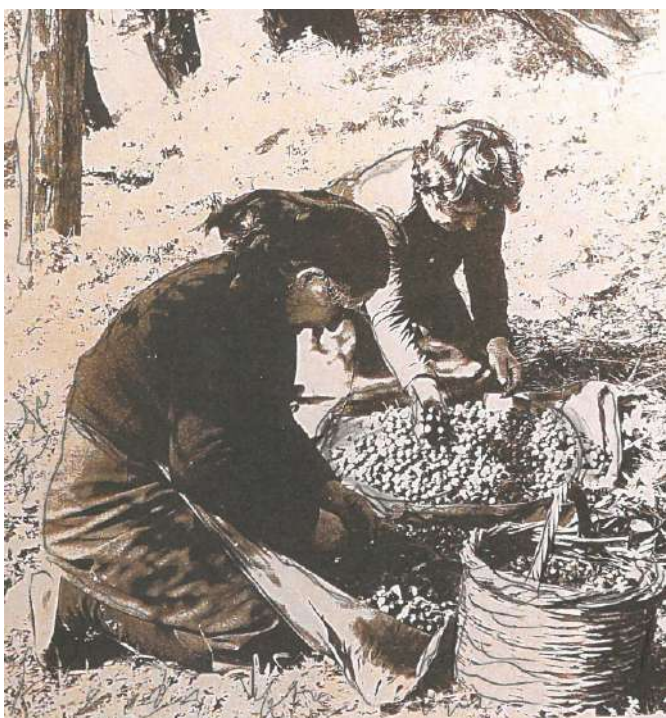
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

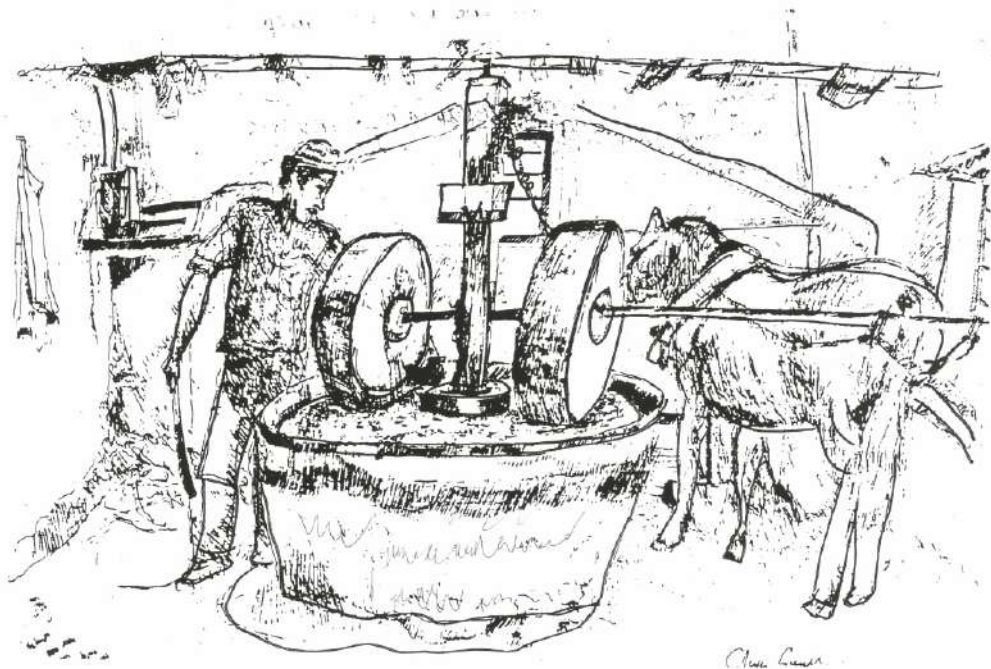
Τίναγμα της ελιάς αρχαίο και σύγχρονο

Μάζεμα της ελιάς αρχαίας εποχής
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)
Μάζεμα της ελιάς, Μηλιές 1981

Μυλόπετρες γυρνάνε με τη κυκλική κίνηση των ζώων.
(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)

Η Λούλα Σφέτσα φτιάχνει σαπούνι από λάδι ελιάς.
Μηλιές 1986.

(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)

Μουσειοσκευή - το σπιτικό καρβέλι

Όργωμα της γης. – Άγνωστος φωτογράφος

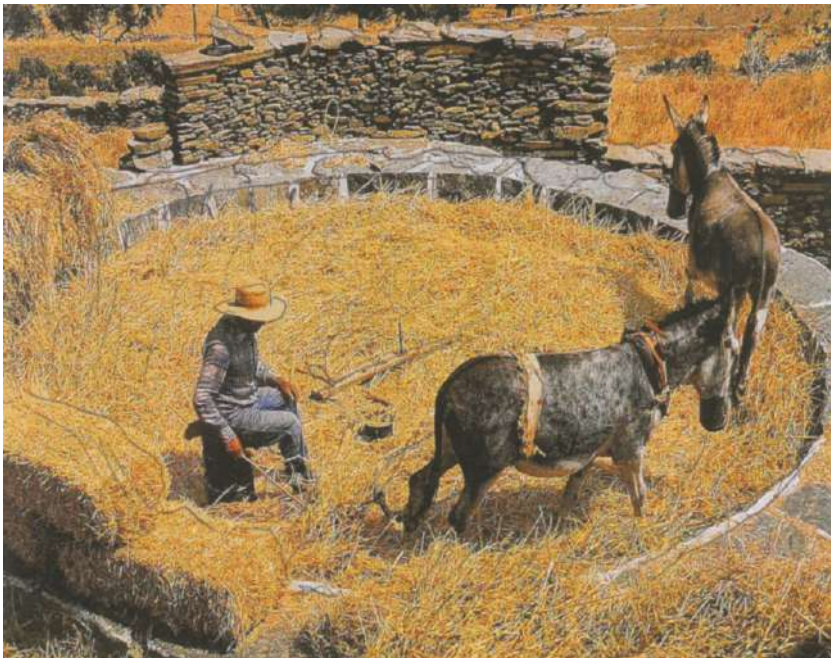
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Σπορά. – Άγνωστος φωτογράφος

Θερισμός & Αλώνισμα. – Άγνωστος φωτογράφος
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Με το χειρόμυλο
αλέθει το σάρι.
Μηλιές 1986

(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Ζυμώνοντας
στη σκάφη.
Γεωργία Κοσμά,
Μηλιές 1986

Το ψωμί έτοιμο για ψήσιμο. Γεωργία Κοσμά, Μηλιές 1986
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Το ψωμί στο φουρναρόφτυαρο. Μηλιές 1986

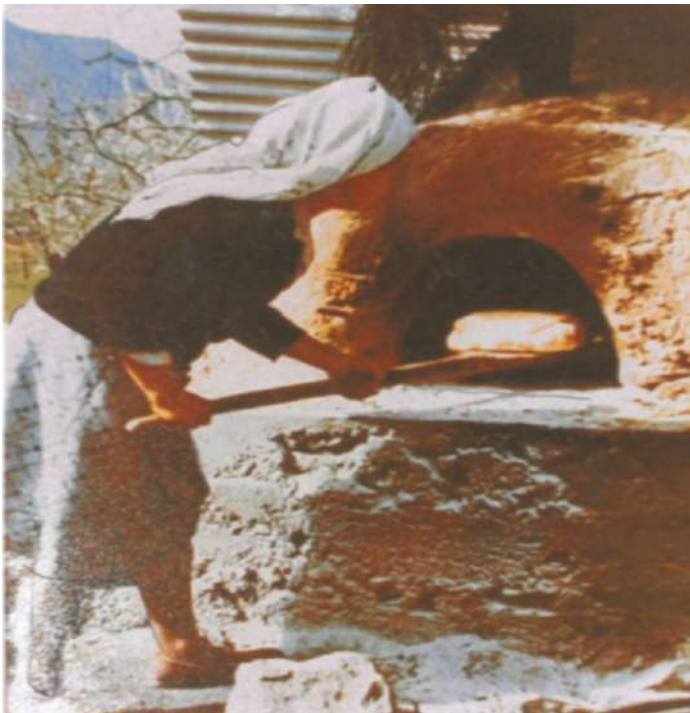

Άναμα του παραδοσιακού φούρνου. Ελένη. Μηλιές 1986

(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Φούρνισμα. Άγνωστος φωτογράφος

Δημοτικό Τοπικό Μουσείο

Μηλιές – Πηλίου

Μουσειοσκευή – Κινητό Εκπαιδευτικό Πρόγραμμα
Η καλλιέργεια του σταριού
Το σπιτικό ψωμί

*Τα παιδιά ζυμώνουν
(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)*

Δημοτικό Τοπικό Μουσείο Μηλίες Πηλίου

Μουσειοσκευή πέταλα για γαϊδουράκια

Πέταλα για γαϊδουράκια
Αντικείμενα της Μουσειοσκευής

(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)

Δουλεύοντας
στο καμίνι.
Γιάννης Γκέκας,
Μηλιές 1986

(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Φτιάχνοντας
ένα πέταλο πλάκα.
Γιάννης Γκέκας,
Μηλιές 1986

Ο πεταλωτής
αφαιρεί με τανάλια
το παλιό καρφί
από το
παλιό πέταλο.

(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Με το νυχοκόπη
καθαρίζει την σπλή
του ζώου.

Εφαρμογή
του καινούργιου
πέταλου
πάνω στην οπλή
του ζώου.

(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Κάρφωμα
του καινούργιου
πέταλου.

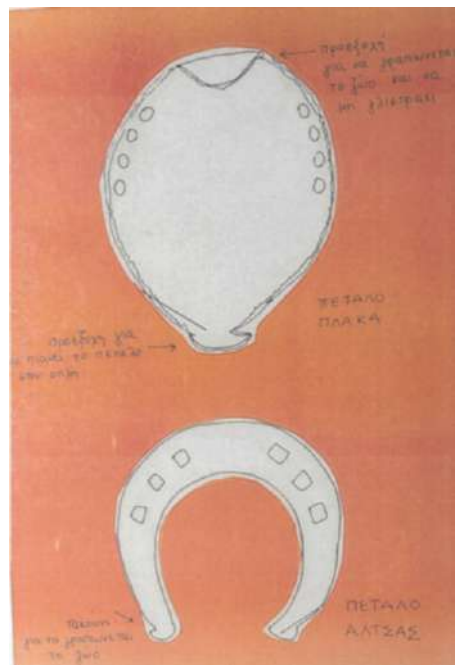

Λιμάρισμα με τη λίμα για να φύγουν οι προεξοχές των καρφιών.

(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Εργαλεία του πεταλωτή.

Πέταλο πλάκα και αλτσά.

Ο κυρ. Γιάννης πεταλώνει ένα άλογο
(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)

Διαβάζοντας το εκπαιδευτικό φυλλάδιο
τα παιδιά ρωτάνε λεπτομέρειες. Μηλιές, 1988

(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)

Δημοτικό Τοπικό Μουσείο Μηλεών Πηλίου

Μουσειοσκευή το σαμάρι

(Πλαστικοποιημένη φωτογραφία)

Παίρνοντας τα μέτρα του ζώου.

Ο σαμαράς φτιάχνει το ξυλίκι του σαμαριού.

Λυγίζοντας το παΐδι στη σκάλα. Βαγγέλης Καταρτζής, Μηλιές 1981
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Γεμίζει με βριζιά το στρώμα. Βαγγέλης Καταρτζής. Μηλιές 1981
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Ράβοντας το στρώμα στο ξυλίκι. Β. Καταρτζής, Μηλιές 1981
(Πλαστικοποιημένες φωτογραφίες)

Στερεώνοντας το σαμάρι. Βαγγέλης Καταρτζής. Μηλιές 1981

Σύνεργα
για δουλειά
στο ξυλίκι.
Μηλιές 1981

Υλικά για το στρώμα και σακοράφα. Μηλιές 1981

Το μουσείο γίνεται γνωστό

Το μουσείο έπρεπε να γίνει γνωστό.

Με το σύζυγό μου Κώστα Σταμάτη και τη σύμφωνο γνώμη της Κοινότητας Μηλεών, μελετήσαμε και υλοποιήσαμε μία εκδήλωση που πιστεύαμε ότι θα ενδιέφερε το ευρύ κοινό και θα ήταν ένα κίνητρο για τους επισκέπτες να έρθουν στις Μηλιές.

Η καταχώρηση στις εφημερίδες των Αθηνών και του Βόλου έκανε γνωστή την εκδήλωση **Ελάτε στις Μηλιές, Ζήστε την Πηλιορείτικη παράδοση** και έφερε πολύ κόσμο στο χωριό.

Ήταν ευκαιρία να ενδιαφερθούν για την ιστορία του τόπου, να επισκεφθούν τα αξιοθέατα, να επικοινωνήσουν με ντόπιους παραδοσιακούς τεχνίτες στο εργαστήρι τους, να συναντήσουν νοικοκυρές στο σπιτικό τους, να γνωρίσουν τα ήθη και τα έθιμα του τόπου.

Ένα δίγλωσσο φυλλάδιο ανέφερε, τα εργαστήρια, τα σπιτικά, τις εκθέσεις, ομιλίες και δρώμενα. Την παρουσίαση της επανέκδοσης της `Νεωτερικής Γεωγραφίας`, του πρώτου Ελληνικού περιοδικού `Ερμής ο Λόγιος`, το τραινάκι του Πηλίου τον καραγκιοζοπαίχτη Ευγένιο Σπαθάρη με τις αυθεντικές φιγούρες του.

Οι εκδηλώσεις λάμβαναν χώρο ένα **Σαββατοκύριακο το χρόνο**. Επί τέσσερα χρόνια το μουσείο γινόταν όλο και πιο γνωστό στο ευρύ κοινό.

Οι εκδηλώσεις είχαν ιδιαίτερο ενδιαφέρον γιατί δεν ήταν μια ψυχρή αναπαράσταση, αλλά ένα αυθεντικό γεγονός, ένα μέρος της καθημερινής ζωής στις Μηλιές.

Οι Μηλιές ανοίγουν την πόρτα τους στους ξένους

ΜΕ ΞΕΝΑΓΟΥΣ ΤΟΥΣ ΝΤΟΠΙΟΥΣ

Γράφει η ΜΑΡΑ ΚΑΤΣΑΡΑ

Ζωντανο λαογραφικό μουσείο θα γίνει για μια μέρα, ένα από τα γραφικά χωριά του Πηλίου. Το Σάββατο 21 Ιουνίου από το πρωί ως το βράδυ οι Μηλιές που απέχουν 26 χιλιόμετρα από το Βόλο, θα δέχονται επισκέπτες από κάθε γωνία της γης.

Και οι 850 κάτοικοι του γραφικού χωριού με τις βελανιδιές και τις καστανιές θα ανοίγουν τα σπι-

τια και τα εργαστήριά τους για να δείξουν στον επισκέπτη όλες τις λεπτομερείες του παραδοσιακού τρόπου ζωής.

Θα δουν πώς γίνεται το σπτικό σαπουνι, πώς γίνεται το ζύωμα και το φουρνισμα του ψωμιού, ο τραχανάς, το γλυκό του κουταλιού, η ντομάτα πελέτα που διατηρείται όλο το χειμώνα. Εξάλλου στο εργαστήρι του σιδηρουργού θα δουν το περακτωμένο αιδερό να δαμάζεται και να παίρνει μορφή.

Οι τεχνίτες στις Μηλιές μεταχειρίζονται ακόμα σήμερα παραδοσιακά εργαλεία — συχνά ξεπερασμένα — και το αποτέλεσμα είναι συνδεδεμένο με το μόχθο.

Το πρωτότυπο αυτό άνοιγμα των πυλών στις Μηλιές είναι πρωτοβουλία της Ξεναγού και μέλους της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας κ. Ελένης Φαίης Σταμάτη — που ξεκίνησε το 1978 μια προσπάθεια για τη διάσωση της πολιτιστικής κληρονομιάς στο χωριό αυτό του Πηλίου. Η κ. Σταμάτη που καταγεται από τις Μηλιές είναι απόγονος του δισοσκόλου του γένους Δανιήλ Φιλιππίδη που μαζί με τον Ανθίμο Γαζή και το Γρηγόριο Κωνσταν-

τά ίδρυσαν την Ξεκουστή Μηλιώτικη Σχολή — μέλησε για το γραφικό χωριό του Πηλίου στο Βρετανικό Συμβούλιο.

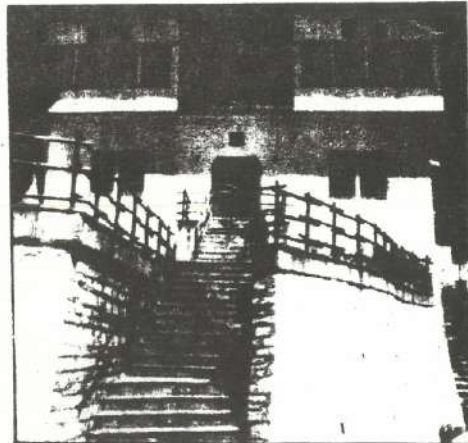
Η κ. Σταμάτη αναφέρθηκε στην ιστορία του χωριού, που έχει τις ρίζες της στην αρχαιότητα: Οι Κενταυροί ζούσαν στο Πηλιο και προκαλούσαν τους τρομερούς σεισμούς. Εδώ έγιναν γάμοι του Πηλίου και της Θετιδας. Οι αρχαιολογικές ανασκαφές, τέλος, έφεραν στο φως τα ερείπια μια Ακρόπολης, το ιερό μνημείο του Κορωπίου Απολλωνία και τάφους ρωμαϊκούς.

«Οι Μηλιές κτιστήκαν τον 16ο αιώνα από κατοίκους του χωριού Μηλιές της Εύβοιας που εγκατέλειψαν το νησί τους για να αποφύγουν του Ενετούς κατακτητές», επεσήμανε η κ. Σταμάτη.

Τον 18ο αιώνα ήταν ένα από τα σημαντικότερα εμπορικά κέντρα της περιοχής με βασικά προϊόν-

Το μουσείο των Μηλιών. Μέσα σε 24 τετραγωνικά μέτρα παρελαύνει η καθημερινή ζωή του τόπου

Η βιβλιοθήκη του χωριού με τρεις χιλιάδες τόμους και χειρόγραφα

τα την ελιά, το λάδι, τα φρούτα και το μεταξί.

Και σήμερα οι κάτοικοι των Μηλιών τρώνε φρούτα από τα κτηματά τους και λάδι από τους ελαιώνες τους.

Ο καβρέφτης της συνέχισης της παράδοσης στο χωριό είναι το μικρό μουσείο. Καλύπτει 24 μολις τετραγωνικά μέτρα και στεγάζεται σε ένα παλιό πεταλωτήριο που αγοράστηκε σχεδόν ερειπωμένο και αναστήλωθηκε επανακτώντας την αρχική μορφή του.

Το μουσείο που άνοιξε με πρωτοβουλία της κ. Σταμάτη το 1982, έχει αυθεντικά αντικείμενα οικιακής χρήσης, αγροτικά εργαλεία, κεντήματα, υφαντά, χειροτεχνήματα των γυναικών του χωριού.

Η κ. Σταμάτη χρεώθηκε τέσσερα χρόνια για να συγκεντρώ-

σει φωτογραφίες δημιουργώντας αρχείο με σκηνές της καθημερινής ζωής των κατοίκων, με στοιχεία της εκκλησιαστικής αρχιτεκτονικής, των πληροειρικών αρχοντικών, με έργα του Θεόφιλου που έζησε ένα διάστημα στις Μηλιές.

«Πέρα από τον Παρθενώνα» μου είπε η κ. Σταμάτη, «υπάρχουν και άλλα στοιχεία πολιτιστικά και ιστορικά που ενδιαφέρουν τον ταξιδιώτη είτε είναι ξένος, είτε Έλληνας».

Το εντυπωσιακότερο κτίριο του χωριού είναι η τοπική βιβλιοθήκη με τρεις χιλιάδες τόμους βιβλίων και χειρόγραφων. Βιβλία που ανήκουν κάποτε στη Μηλιώτικη Σχολή που ιδρύθηκε το 1814 από τον Ανθίμο Γαζή, τον Γ. Κωνσταντά και τον Δ. Φιλιππίδη.

ΜΕΣΗΜΕΡΙΝΗ

30.4.86

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΟΙ ΠΟΡΤΕΣ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Έτσι ζουν σήμερα στις Μηλιές...

Ο σαμάρ, ο πεταλωτής, ο πρωτομάστορας του χωριού αλλά και οι νοικοκυρές που ζυμώνουν το ψωμί, που φτιάχνουν τραχανά και τομάτα πελτέ, που πίνουν το γάλα και υφαίνουν στον αργαλειό, ολοκληρωτή η κοινωνία του πληθιροϊτικού χωριού Μηλιές περιμένουν όσους έχουν κάποια ευαισθησία για την ελληνική παράδοση.

Το Σάββατο 21 Ιουνίου από το πρωί ως το βράδυ - για μια μόνο μέρα - το χωριό Μηλιές που απέχει 26 χιλιόμετρα από τον Βόλο, γίνεται ένα ζωντανό λαογραφικό μουσείο, με απώτερο στόχο να γίνει κέντρο για την μελέτη της Λαογραφίας στην περιοχή.

Έτσι την 21η Ιουνίου ο επισκέπτης Έλληνας ή ξένος θα ζησει ανάγλυφα την παράδοση που διατηρείται ακόμα σε αρκετές γωνιές

της χώρας μας.

Πρόκειται για μια πρωτοβουλία της Ξεναγού και μελους της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρίας κ. Ελένης - Φαίης Σταμάτη που ξεκίνησε μια προσπάθεια για την διασώση της πολιτιστικής κληρονομιάς του χωριού, το 1978.

Η μονοήμερη λαογραφική εκδήλωση του Σαββάτου γίνεται με την συνεργασία των κατοίκων του χωριού του τοπικού μουσείου και Πολιτιστικού Συλλόγου.

Η γνώριμία με τους τεχνίτες και τις νοικοκυρές που ανοίγουν τα εργαστήρια και τα σπιτία τους στους επισκέπτες, είναι μια συναρπαστική εμπειρία, αλλά και παράδειγμα προς μίμηση για όσα άλλα χωριά της Ελλάδος διατηρούν τα έθιμα και έχουν την ευαισθησία να τα διασώσουν.

Η τέχνη του σαμάρ είναι από τις πιο δύσκολες. Στιγμιότυπο από εργαστήριο στις Μηλιές

Πάνω από είκοσι ειδικότητες καλύπτουν το φάσμα των παραδοσιακών εργασιών και συμμετέχουν στην ημερήσια εκδήλωση.

Στο φανοποιείο του χωριού ο Νίκος Τσανγκαράκης φτιάχνει μπροστά σας ένα μικρό λυχνάρι. Ο Σπύρος και η Αφροδίτη Πασιά εξηγούν πως φτιάχνεται το τσιμπούρο και το κρασί. Θα το δοκιμάσετε. Ο Μηλιώτης αγιογράφος Λευτέρης Καραγιάννης θα σας δείξει όλα τα στάδια της τεχνικής μιας βυζαντινής εικόνας. Η Ελένη Μελιωρά στην αυλή του σπιτιού της γνέθει, υφαίνει ή πλέκει με το βελονάκι. Η Λέλα Κορμπα βαφεί το νήμα με φυτική βαφή.

Ευκαιρία να μάθετε να ζυμώνετε με αγνό αλεύρι θα δοκιμάσετε το καρβέλι που έχει ζυμώσει και ψήσει στον χτιστό φούρνο η Μαρία Γερογιάννη. Θα ακούσετε όλα τα έθιμα για τον Πληθιροϊτικό γάμο από τα χείλη της Μαρίας Μαϊτιανού.

Αν ανηφορίσετε λίγο, η Ηλέκτρα Γουρβουλιάνη υφαίνει την παραδοσιακή κουρελού. Ο πεταλωτής Γιάννης Γκέκας θα φτιάχνει πέταλα. Πάρτε ένα για γιορτή.

Η Λούλα Σφέτσα εξηγεί πως γίνεται το σαπουνί από ντόπιο λάδι ελιάς και η Πόπη Πλάκα βραζει πελτέ από αρσενικά τομάτα. Ο Βαγγέλης Καταρτζής θα σας δείξει πως φτιάχνονται τα σαμάρια. Επίμονη εργασία.

Η Λεμονία Ακριβού και η Ειρήνη Μαλαμακή αλέθουν σιτάρι στον χειρόμυλο και φτιάχνουν τραχανά. Μπορεί να τον δείτε απλωμένο. Στο

παλιό λιοτρίβι η Μπέπα Ρούμπου σας περιμένει. Η Πόπη Παπαζαχαρίου θα σας μαγειρί πως να ηφέςτε το τυρί και το γιαούρτι από φρέσκο γάλα. Ο πρωτομάστορας Σταυρος Κορονούτος θα σας μιλήσει από πρώτο χέρι για τα μυστικά του πληθιροϊτικού αρχοντικού. Η Ειρήνη Νίκου ανοίγει φυλλά για μπακλαβά και ο άντρας της ετοιμάζει την πληθιροϊτική σπασαλιτέ, το γνωστό σπετζοφάι. Δοκιμάστε το.

Μετά απ' όλη την παρέλαση παραδοσιακών τεχνών, η επίσκεψη στις Μηλιές το Σάββατο γίνεται δελεαστική. Επιπλέον, στον χώρο του κάθε εργαστηρίου θα υπάρχει έκθεση με καταποτιστικά κείμενα και φωτογραφίες για το κάθε είδος δουλειάς. Στον χώρο του Πολιτιστικού Συλλόγου θα λειτουργεί έκθεση χειροτεχνίας και τοπικών προϊόντων καθώς και παιδικό εργαστήρι ζωγραφικής για να απασχοληθούν οι μικροί επισκέπτες. Η εισόδος είναι ελεύθερη σε όλους και σκοπός της εκδήλωσης είναι η ευρύτερη γνωριμία του κοινού με τον λαογραφικό πλούτο που παρουσιάζει σήμερα η ζωή στις Μηλιές, αλλά και η πρόταση για την ίδρυση ενός τοπικού κέντρου μελέτης Λαογραφίας. Σ' αυτό το κέντρο επιστήμονες και φοιτητές, αλλά και φίλοι της Λαογραφίας, Έλληνες και ξένοι, θα έχουν την ευκαιρία να ζήσουν δίπλα στον τεχνίτη, στον χώρο της δουλειάς του και να καταγράψουν όλες τις υπαρχές της τέχνης που υπάρχουν στις Μηλιές.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΑΡΑ

Τὸ λαογραφικὸ μουσεῖο στὶς Μηλιές τοῦ Πηλίου

ΣΕ ΜΙΑ ΠΕΡΙΟΧΗ ΟΠΟΥ ΑΚΟΜΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ Ο ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟΣ ΤΡΟΠΟΣ ΖΩΗΣ

Ελάτε
στις
ΜΗΛΙΕΣ

εργαστήρια και σπιτικά
θα εἶναι ανοικτά

Σάββατο 18 Ιουλίου 1987
9-2 μ.μ. και 5-8 μ.μ.

ΖΩΝΤΑΝΟ ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΓΙΑ ΜΙΑ ΜΕΡΑ ΟΙ ΜΗΛΙΕΣ

Η λαϊκὴ παράδοση τρόπος ζωῆς

Προγράμματα της εκδήλωσης

**ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ
ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΗ
ΠΑΡΑΔΟΣΗ**

**Ελάτε
στις
ΜΗΛΙΕΣ**

**εργαστήρια και σπιτικά
θα είναι ανοικτά**

**Το Σάββατο 21 Ιουνίου
(10-2μ.μ. και 5-8μ.μ.)**

**ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ
ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΕ ΟΛΟΚΛΗΡΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ**

**ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ
ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΗ
ΠΑΡΑΔΟΣΗ**

**Ελάτε
στις
ΜΗΛΙΕΣ**

**Σάββατο 18 Ιουλίου 1987
9-2 μ.μ. και 5-8 μ.μ.**

**εργαστήρια και σπιτικά
θα είναι ανοικτά**

**Β' ΕΤΗΣΙΑ ΕΚΔΗΛΩΣΗ
Οργάνωση του Τοπικού Μουσείου
με τη συνεργασία όλου του χωριού**

Προγράμματα της εκδήλωσης

ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ελάτε
στις
ΜΗΛΙΕΣ

θα βρείτε

- εργαστήρια και σπιτικά ανοικτά
- εκθέσεις και ομιλίες
- οπτικοακουστικά προγράμματα
- ελληνικούς χορούς

25-26 Ιουνίου 1988

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΜΕ ΤΗΝ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ

ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ ΠΗΛΙΟΡΕΙΤΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ

Ελάτε
στις
ΜΗΛΙΕΣ

θα βρείτε

- εργαστήρια και σπιτικά ανοικτά
- ομιλία και εκθέσεις
- οπτικοακουστικά προγράμματα
και ακόμα

παράσταση παραγκιόζη με τον
Ευγένιο Σπαθάρη

1-2 Ιουλίου 1989

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΟΛΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΚΑΙ ΤΗ ΧΟΡΗΓΙΑ ΤΟΥ Ε.Ο.Τ.

ΕΛΑΤΕ ΣΤΙΣ ΜΗΛΙΕΣ!

Ένα χωριό ανοίγει
την καρδιά του

Παιδιά των χωριού δίνουν πληροφορίες

Εικόνες της εκδήλωσης

Ο Παναγιώτης Δήμου δείχνει τη δουλειά του στους Φίλους του Εθνογραφικού Μουσείου της Γενεύης

Ο Λευτέρης Καραγιάννης εξηγεί λεπτομέρειες της αιογράφησης

Ο Νίκος Τσαγκαράκης δείχνει τη δουλειά του. Μηλιές 1987

Ο Νίκος Τσαγκαράκης δείχνει τη δουλειά του. Μηλιές 1987

Ο Γιάννης Γκέκας φτιάχνει ένα πέταλο. Μηνιάς 1987
Ο Νίκος Κολοβός σφυρηλατεί στο αμόνι. Μηνιάς 1987

Η Ειρήνη Μαλαμάκη αλέθει σιτάρι στις μολόπετρες. Μηλιές 1987

Η Λούλα Σφέτσα δείχνει το σαπούνι από λάδι ελιάς. Μηλιές 1987

Η Αμαλία Κατσανάκη δείχνει το γνέσιμο. Μηλιές 1987

Η Λέλα Κόρμπα λαναρίζει. Μηλιές 1987

Η Αμαλία Κατσανάκη βάφει νήματα με φυτικές βαφές.
Μηλιές 1987

Η Ντίνα δείχνει την περαστή φλοκού με κουρελάκια. Μηλιές 1987

Η Ειρήνη Μαλαμάκη δείχνει πως κεντάει. Μηλιές 1987

Η Ηλέκτρα Γουργουλιάννη πλέκει με το βελονάκι. Μηλιές 1987

Με την ευκαιρία της επανέκδοσης
του πρωτοποριακού βιβλίου
«Η Νεωτερική Γεωγραφία»
και του πρώτου ελληνικού περιοδικού
«Ερμής ο Λόγιος»
ΤΟ ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΛΕΩΝ
Οργανώνει την Έκθεση αυτή

Αφίσα για τη `Νεωτερική Γεωγραφία` και του `Ερμής ο Λόγιος`.

Ο Ευγένιος Σπαθάρης συνομιλεί με τον Κώστα Σταμάτη
στην έκθεση με τις φιγούρες του.

Έκθεση Προστάτεψε τη φύση

Το 1990 το μουσείο είχε πια γίνει γνωστό.

Σκεφθήκαμε ότι έπρεπε να ενημερώσουμε και να ασχοληθούμε με το περιβάλλον καθώς οι φωτιές κατέκαιγαν κάθε χρόνο το Πήλιο, σκουπίδια έβρισκες παντού και το νερό λιγόστευε.

Με τον σύζυγό μου οργανώσαμε την έκθεση **Προστάτεψε τη φύση** και τη στήσαμε στη Χριστιανική Εστία του χωριού.

Με απλά κείμενα, φωτογραφίες, άρθρα, αφίσες και φυλλάδια δίναμε τις απαραίτητες πληροφορίες.

Στα εκπαιδευτικά προγράμματα που συνόδευαν την έκθεση τα παιδιά έδειξαν ζωηρό ενδιαφέρον. Έφτιαξαν πινακίδες για την προστασία του περιβάλλοντος και τις έβαλαν σε εμφανή σημεία του χωριού, μάζεψαν μπουκάλια και χάρτινα είδη για ανακύκλωση, ζωγράφισαν χάρτινες σακούλες για να μη χρησιμοποιούνται πλαστικές.

Η έκθεση και το ενδιαφέρον για το περιβάλλον, κυρίως των παιδιών, μας προέτρεψε να μελετήσουμε μία **Μουσειοσκευή** για μαθητές πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης που δανείστηκε σε πολλά σχολεία με τη βοήθεια του εκπαιδευτικού Γεράσιμου Τσιμπλούλη.

Αφίσα για την έκθεση Μηλιές 1990

Μηλιές - Πήλιο

ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

ΛΙΘΟΥΣΑ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

προστάτευε

τη φύση

15 Ιουλίου - 31 Αυγούστου 1990 6μμ.-8μμ.

Κλειστά : Δευτέρα - Τρίτη

Η έκθεση 'Είμαστε φίλοι του δάσους και της θάλασσας'
Χριστιανική Εστία. Μηνιές 1991

Παιδιά συμπληρώνουν το φυλλάδιο
'Δείξτε την αγάπη σας στη γη'

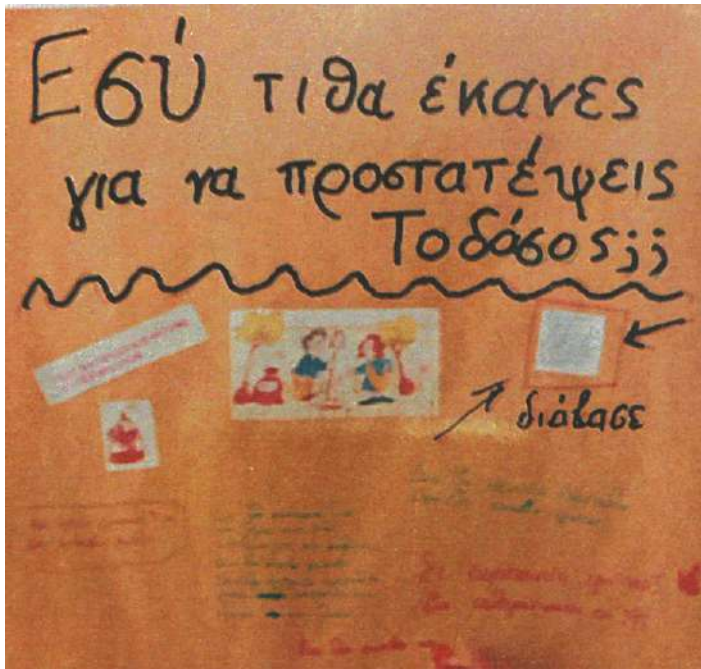

Παιδιά των Μηλεών καρφώνουν τη ταμπέλα 'Μην πετάτε εδώ σκουπίδια'. Μηλιές 1990

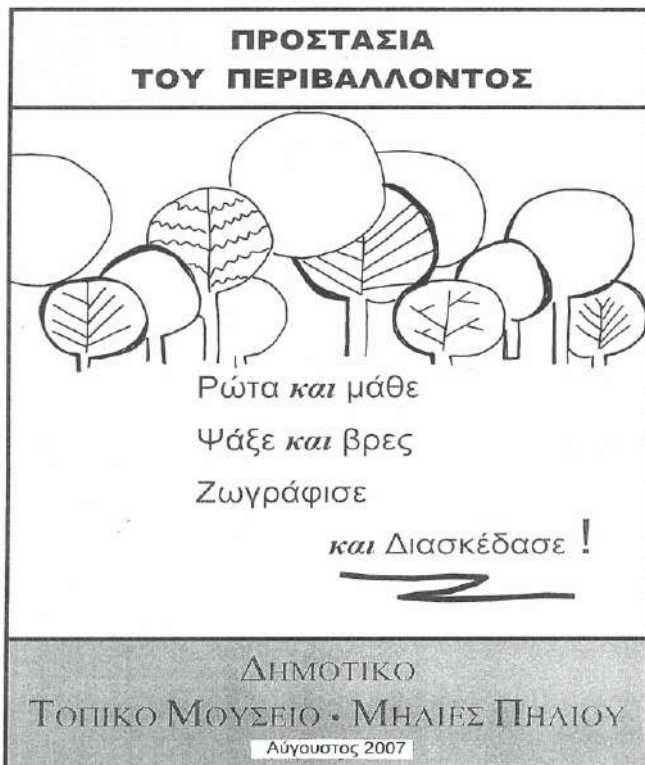
Ταμπέλα 'S.O.S για το περιβάλλον' και για την 'ανακύκλωση'. Μηλιές 1990

Αφίσα της έκθεσης. Μηλιές 1991

Φυλλάδιο για τη προστασία της φύσης. Μηλιές 2007

Αγαπητέ Φον Γκαζόν...

Σήμερα ο Φον Γκαζόν έλαβε ένα γράμμα και, από τη χαρά του, γκάζωσε ακόμα περισσότερο!

«Αγαπητέ Φον Γκαζόν, έγραψε ένα ποίημα ειλικρινά και σου γράψαμε από τις Μιλίες Πιλάου. Πήραμε μέρος στην Έκθεση «SOS για το Περιβάλλον» που οργανώθηκε στο Τοπικό Μουσείο, Γαλιερράνη και Μαρκετά ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ. Έμαθα να κατασκευάζουμε τις δικές μας οικολογικές σακούλες, κλειδιά μας άρσεν, αλλά η ιδέα που διαβάσαμε στην «Πρόταση Σελίδα» των Γραμμάτων Λέξε «όχι» στις πλαστικές σακούλες, όπως κι εσύ, κλειδί όμως, διακολλήθηκαν να βρούμε πάντες, χρησιμοποιήσαμε περφόρα ή αλυσίδες ασφαλείας. Ήταν χαρά για μας που περάσαμε αρκετά απαντήματα στο Μουσείο Δωδεκανήσου, τις σακούλες. Αποφασίσαμε να κρατήσουμε από μία για εβδομάδα, ενώ τις άλλες τις κρεμάσαμε στους κεντρικούς της πόρτες μας με το τέλος της έκθεσης. Όσο για τις πάνες, τονίζεις, αποκλείουμε να χρησιμοποιήσουμε μερικές αρκετά, αφού έχουμε πιας είναι πιο σκληρά. Σου στέλνουμε φωτογραφίες από την έκθεση με τις οικολογικές τσάντες στις Μιλίες για να τις βάλεις στην επίμαχη. Γεώ Χορτάς.

Η προστασία του περιβάλλοντος μπορεί να ξεκινήσει από μια σακούλα!

Το 1992, ένας Αμερικανός δικηγόρος σε φημισμένο συνέδριο της Ουάσινγκτον ανέπτυξε και πρωτοπόρος να δουλέψουν οι νομικές του κερτικές σακούλες του μαρόφι, να τις διακολλήσουν με ζωγραφίες ή μηνύματα για την προστασία του περιβάλλοντος και στη συνέχεια να τις επιστρέψουν στο καταστήμα για να κληρονομήσουν από τους πελάτες. Η ιδέα διαδόθηκε μέσω διαδικτύου, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί αθροισμα κινήμα:

Επίσημα ανακηρύχθηκε

43 σχολεία, μέχρι το 2000 ο αριθμός των σχολικών σε όλη την Ελλάδα ανέβηκε στα 1.200 και περισσότερες από 400.000

Ο τύπος προβάλλει τις ζωγραφιστές χάρτινες σακούλες.

Μέχρι τέλος του μήνα με μηνύματα για κινδύνους και προστασία της φύσης

Έκθεση για το περιβάλλον στις Μηλιές μετά τις πυρκαγιές Οι Μηλιές προστατεύουν τη φύση

ΠΡΩΤΗ 4.1.2002

Οι Μουσειοσκευές του τοπικού Μουσείου Μηλεών στη Θράκη

Η Μουσειοσκευή για τη προστασία της φύσης
ταξιδεύει σε πολλά μέρη.

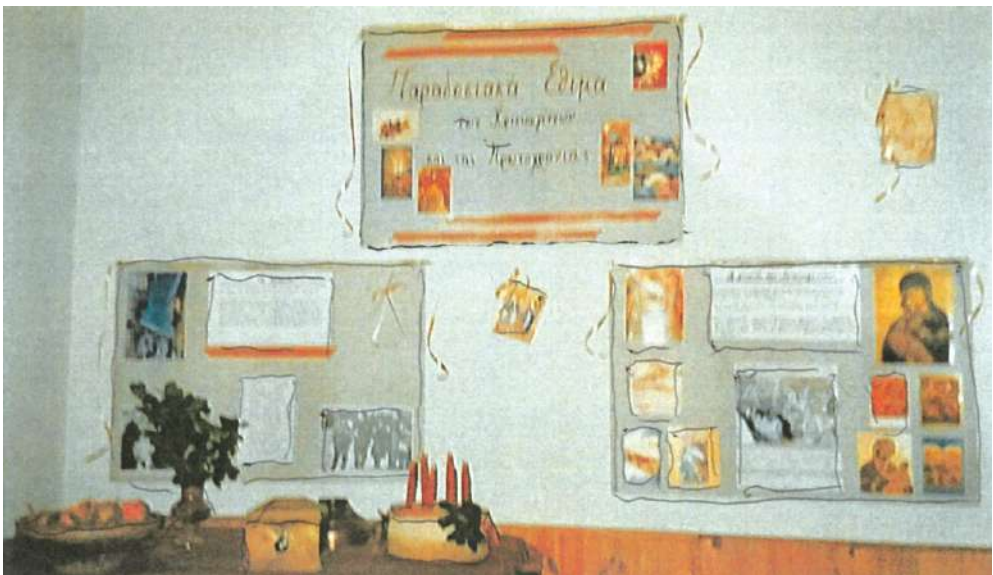
Η ΕΡΤ Βόλου κινηματογραφεί τη δραστηριότητα των παιδιών για την Προστασία της Φύσης

Έκθεση για το Δωδεκαήμερο των Χριστουγέννων

Μερικές χρονιές βρισκόμασταν στις Μηλιές την **εποχή των Χριστουγέννων** και ήταν ευκαιρία να οργανώσουμε και να στήσουμε μια έκθεση για τη περίοδο των εορτών.

Ανοικτή σε όλους, στη Χριστιανική Εστία, με κείμενα και φωτογραφίες, μάθαιναν για το Χριστόψωμο και το στολισμό του, το φλουρί της βασιλόπιτας, τον Άγιο Βασίλειο που έρχεται από τη Καισάρεια και για τους καλικάντζαρους που σκαντάλιζαν τους πάντες σκορπίζοντας το φόβο.

Την παραμονή των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, κρατώντας φαναράκι και τρίγωνο, τα παιδιά τραγουδούσαν τα κάλαντα γύρω από την πλατεία.

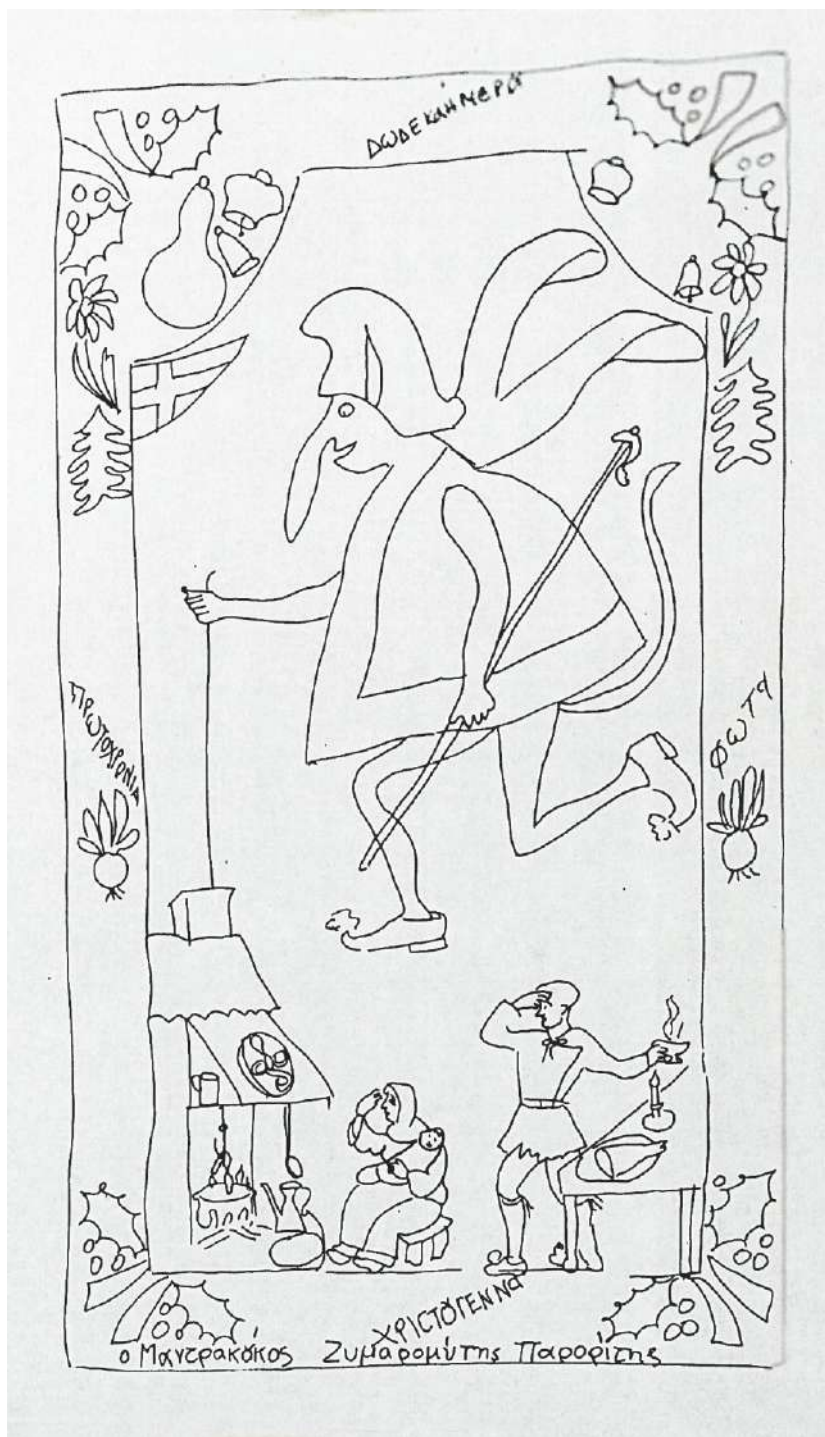
Πανό για την έκθεση 'Τα έθιμα του δωδεκαημέρου' στη Χριστιανική Εστία. Μηλιές 1993

Πανό της έκθεσης. Μηλιές 1993

Οι μικροί φίλοι
του Μουσείου
Μηλιών Πηλίου
Άνετε τα κάλαντα

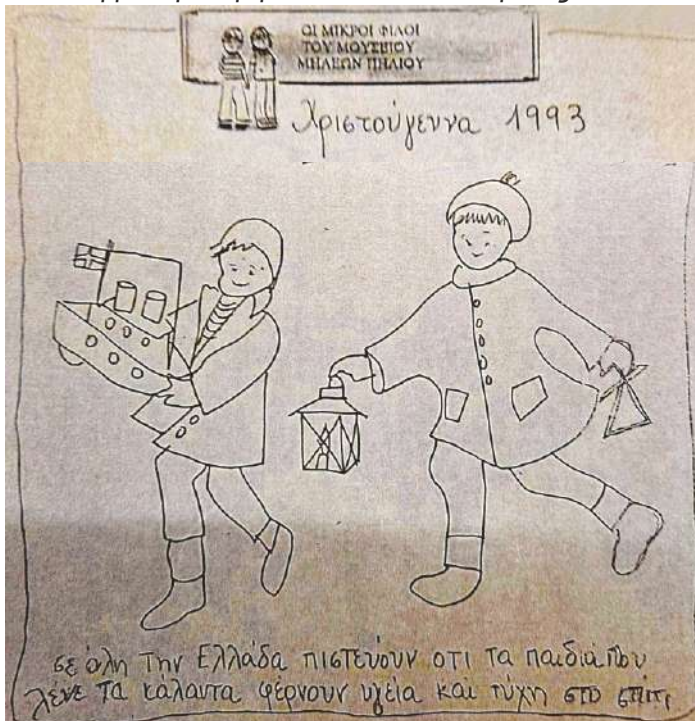

Αντίγραφο από το βιβλίο του Θάνου Βελούδιου
 'Αερικά, ξωτικά και καλικάντζαροι'
 Μηλιές 1993

Ο δικός μας Άγιος Βασίλειος.
 Εμπνευσμένο από σχέδιο του Ράλλη Κοψίδη. Μηνιές 1993

Ζωγραφική για παιδιά. Μηνιές 1993

Εικαστικά προγράμματα για τα παιδιά του χωριού

Εκτός από εκπαιδευτικά προγράμματα που συνόδευαν τις εκθέσεις, τα παιδιά των Μηλεών είχαν τη δυνατότητα να πειραματιστούν με διάφορα υλικά και τεχνικές συμμετέχοντας σε προγράμματα εικαστικά.

Με τη βοήθειά μου δούλεψαν σε ξύλο, τζάμι, πηλό, πέτρα και έμαθαν να χρησιμοποιούν χρώματα, μπογιές και να χειρίζονται το πινέλο.

Οι Μικροί Φίλοι του μουσείου. Μηλιές 1993

Οι Μικροί Φίλοι σε δραστηριότητα. Μηνιάς 1995

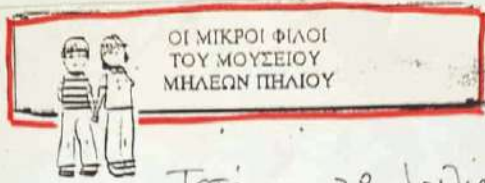

Οι Μικροί Φίλοι δείχνουν τα ζωγραφισμένα πιάτα τους.
Μηλιές 1995

Οι Μικροί Φίλοι φωτογραφίζονται κρατώντας
τη κορνίζα του έργου τους. Μηλιές 1995

Τετάρτη 28 Ιουλίου 1993

Ζωγραφίζω ένα πήλινο πιάτο

1. Διαλέγουμε ένα σχέδιο σύμφωνα με το μέγεθος του πιάτου αφήνοντας ένα περιώριο περίπου 1 πόνο γύρω γύρω.
2. Ξεσκίζουμε το σχέδιο με καρμάν.
3. Χρωματίζουμε με ειδικές μπογιές για πηλινή επιφάνεια ή με μαρκαδόρους.
4. Περιλάμε το έργο μας με βερνίκι.

Αν θέλεις να ζωγραφίσεις ένα δίσκο σου θέμα σου προτείνουμε να το κάνεις πρώτα σε ένα χαρτί το ίδιο μέγεθος με το πιάτο για να μπορείς να το αλλάξεις αν θέλεις.

Χρώματα: Τα βασικά που πρέπει να έχει είναι:

κόκκινο - κυτρίνο - μπλε
 κόκκινο + μπλε = μωβ κίτρινο + κόκκινο = πορτοκαλί
 κίτρινο + μπλε = πράσινο

Οι Μικροί Φίλοι
του Μουσείου
Μηλειών - Πηζίων

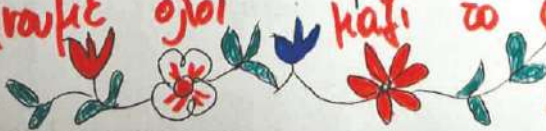

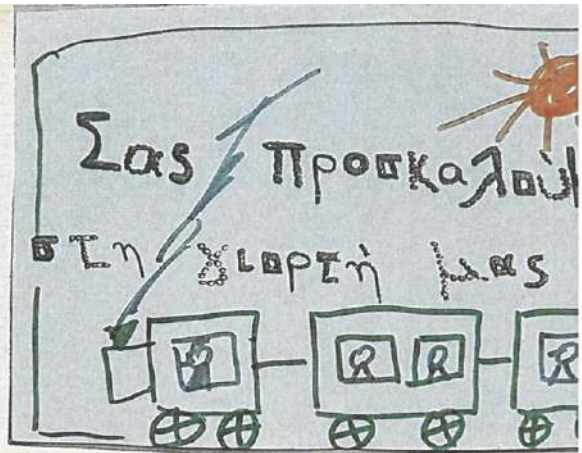
Πρωτομαγιά 1993

Την Πρωτομαγιά γιορτάζουμε την άνοιξη, τη βλάστηση και την ανθισμένη. Η γιορτή αρχίζει της παραμονή το βράδυ όταν όλοι βγαίνουν στην εξοχή, κόβουν λουλούδια για να φτιάξουν το μαγιάτικο στεφάνι. Που θα το κρεμάσουν στην πόρτα του σπιτιού. Το στεφάνι θα φέρει δύναμη στο σπίτι και στις δουλειές. με τη δροσιά και τα λουλούδια του. Τα παιδιά βάφανε και ένα βρόδο για το κακό μάτι, ένα αγκάρι. Βάφανε και ένα πορτοκαλί για καλή βουδαιά.

Το στεφάνι το έδεναν με κόκκινη κορδέλα γιατί το κόκκινο χρώμα φέρνει υγεία. Πρέπει να ακουμπάει στη πόρτα του σπιτιού για να φέρει στο σπίτι τη δύναμη της φύσης που ανθίζει!

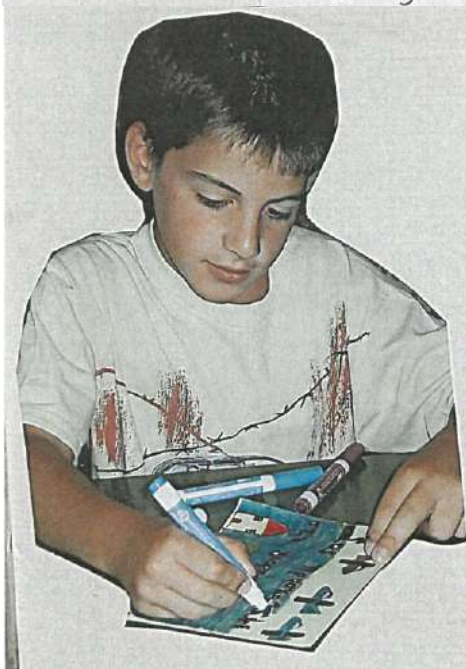
φτιαχουμε ολοι κατι το στεφανι
της κοινότητας

Ζωγραφίζοντας τις προσκλήσεις για την ευδοκία

Οι Μικροί Φίλοι ζωγραφίζουν τις προσκλήσεις.
Μηλιές 1995.

Οι δύο πρόεδροι της Κοινότητας,
Σπύρος Αδαμαντιάδης και Νίκος Σγαρδώνης
μαζί με τη διευθύντρια του μουσείου Φαίη Σταμάτη
απονέμουν τα βραβεία
στους Μικρούς Φίλους. Μηνιάς 1995

1993

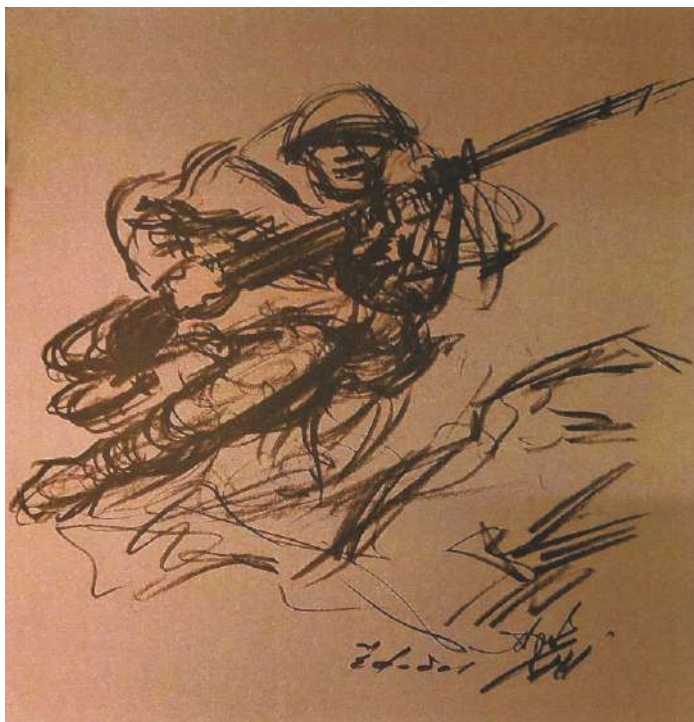
Έκθεση για την 28η Οκτωβρίου

Η έκθεση βασίστηκε στο έργο του ζωγράφου **Αλέκου Αλεξανδράκη** ο οποίος είχε απεικονίσει σκηνές πολέμου το 1940, όντας στη πρώτη γραμμή. Με μολύβι και με ότι υλικό έβρισκε αποθανάτιζε σκηνές ηρωικές.

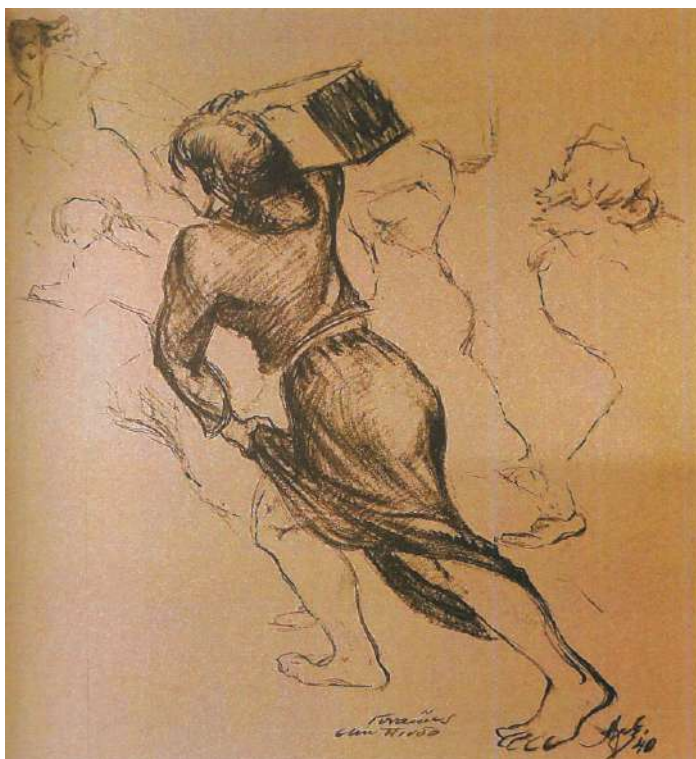
Τα έργα του αυτά τυπώθηκαν στο βιβλίο **Έτσι πολεμήσαμε 1940-1941** το οποίο είχε προβάλλει η Μελίνα Μερκούρη ως Υπουργός Πολιτισμού.

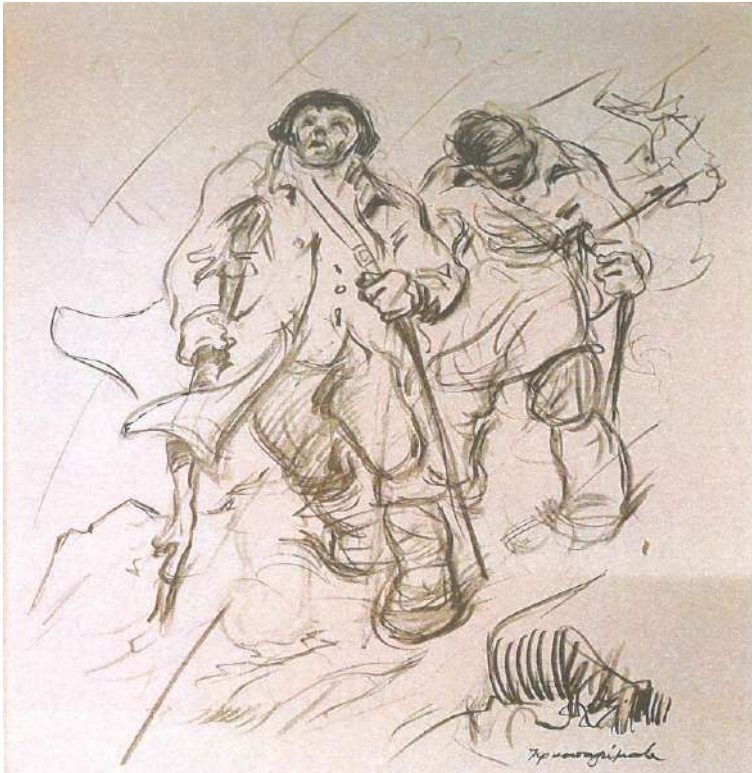
Ζητήσαμε και πήραμε την άδεια να φωτογραφήσουμε τις μοναδικές αυτές εικόνες, που έδειχναν την υπεράνθρωπη προσπάθεια των Ελλήνων.

Αντίγραφα έργων του Αλέκου Αλεξανδράκη
από το βιβλίο του 'Έτσι επολεμήσαμε' 1940-1941. Μηλιές 2006

Αντίγραφα έργων του Αλέκου Αλεξανδράκη από το βιβλίο του 'Έτσι επολεμήσαμε' 1940-1941. Μηλιές 2006

Αντίγραφο έργων του Αλέκου Αλεξανδράκη
από το βιβλίο του Έτσι επολεμήσαμε' 1940-1941. Μηλιές 2006

Αντίγραφο έργου του Αλέκου Αλεξανδράκη
από το βιβλίο του 'Έτσι επολεμήσαμε' 1940-1941. Μηλιές 2006

Μερικοί από τους πρώτους μέρες είχα
το βιβλίο και ήθελα να δω όλες τις δουλειές άλλες και
αλλάξω κάποιες, άφαισα τις γραμμές μαργαρίτα σου.

Με το δέξο να το βάλω και ήμνα να διαγράψω
τις σελίδες με τον δικό μου λόγο.

Δεν είναι καθόλου εύκολο να γράψω με
προσπάθεια να κρατήσω σε εκείνα τα χρόνια και να
μην είχα κάποια. Μερικά από αυτά τα χρόνια ήσαν
κάθε από ευθύνη απέναντι όμοιες, σε καθόλου
υποφέρει με ήλικό σου είναι πόροι μαζί μου. Άλλο
πάλι ήσαν από πάλι, σε οποιοδήποτε κομμάτι περί
δεν είναι μαργαρίτα σου και μέσα σε φυλλάδι διακοπών
περιόρισες.

Σίτη ήσαν μου με οποιοδήποτε κομμάτι.

Οι κινήσεις όμως του βιβλίου, και ήμνα υπερίσχυσε
προσπάθειάς μου στην εκπαιδευτική όμοια ήσαν,
έρευνα και ζωντανότητα της διαγραφής μου την
ανεξοφλήσιμο υφείας.

Σε αυτόν τον κόσμο, καθώς και τις τέχνες και
διαγράφει άργότερα, παραμένει να ήμνα απέναντι
μην, και με ήμνα μαργαρίτα σου ήμνα ήμνα
και ήμνα.

Ιουνίου 1948

Αντίγραφο από χειρόγραφο σημείωμα
του Αλέκου Αλεξανδράκη
από το βιβλίο του 'Ετσι επολεμήσαμε' 1940-1941.
Μηλιές 2006

Έκθεση για το τρενάκι του Πηλίου

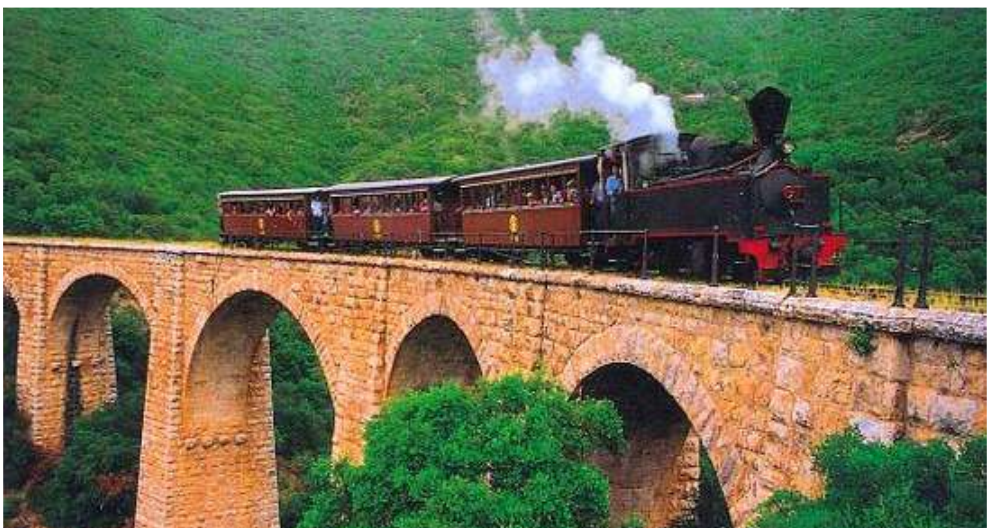
Το τρενάκι ήρθε στις Μηλιές το 1996 μετά από 25 χρόνια ακινητοποίησης. Παλιά ερχότανε κάθε μέρα αλλάζοντας τη ζωή των κατοίκων.

Ποια όμως ήταν η ιστορία του.

Ποιος μελέτησε και σχεδίασε τη χάραξη της γραμμής. Πως κτίστηκαν οι τοίχοι αντιστήριξης, τα δώδεκα λιθόκτιστα γεφύρια, οι δύο γαλαρίες και η μεγάλη μεταλλική γέφυρα με τις καμπύλες ράγες, τεχνικό επίτευγμα για την εποχή του από τον Ευαρίστο ντε Κίρικο.

Ποιοί δούλευαν στο τρένο και πως επισκεύαζαν τις βλάβες, τι αλλαγές έφερε η άφιξη του τρένου στα χωριά του Πηλίου.

Αυτά και σε άλλα ερωτήματα απαντά η έκθεση που οργανώσαμε μαζί με τον άντρα μου και σε συνεργασία με τον ΟΣΕ τη στήσαμε μόνιμα στο **σταθμό των Μηλεών** και την έβλεπαν όσοι έρχονταν με το `Μουτζούρη`.

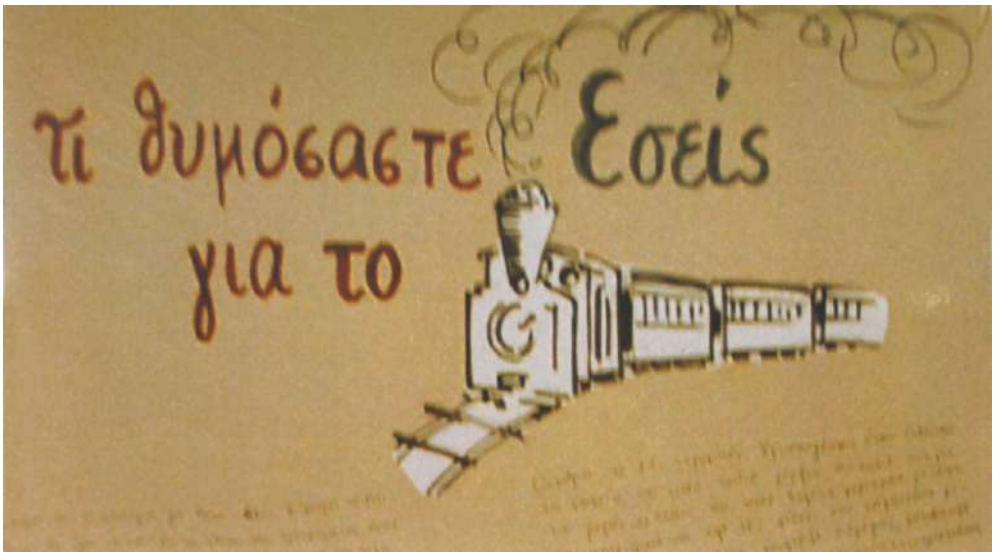

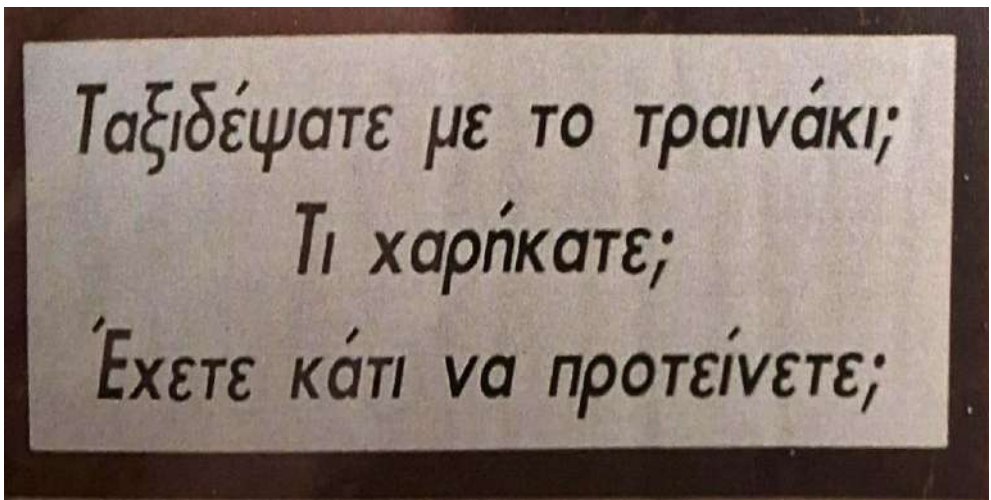
Το παλιό τρένο του Πηλίου.

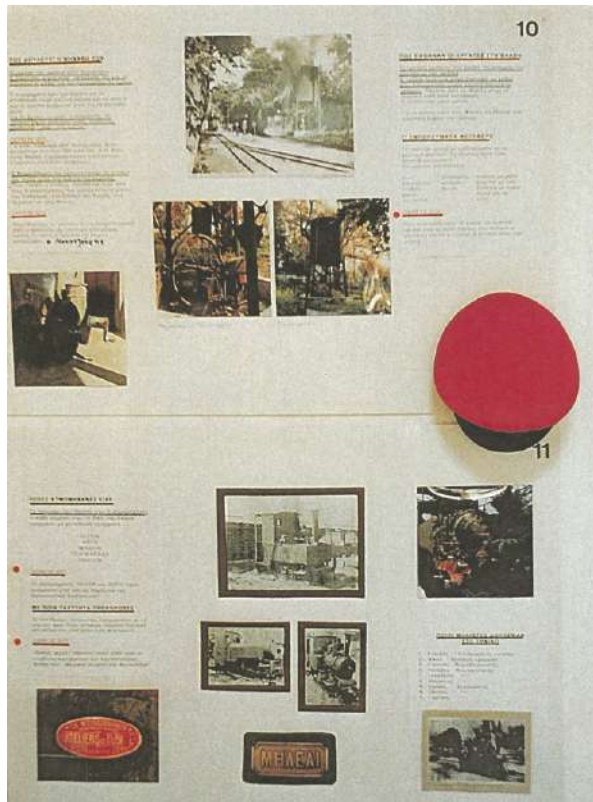
Το τρενάκι σήμερα

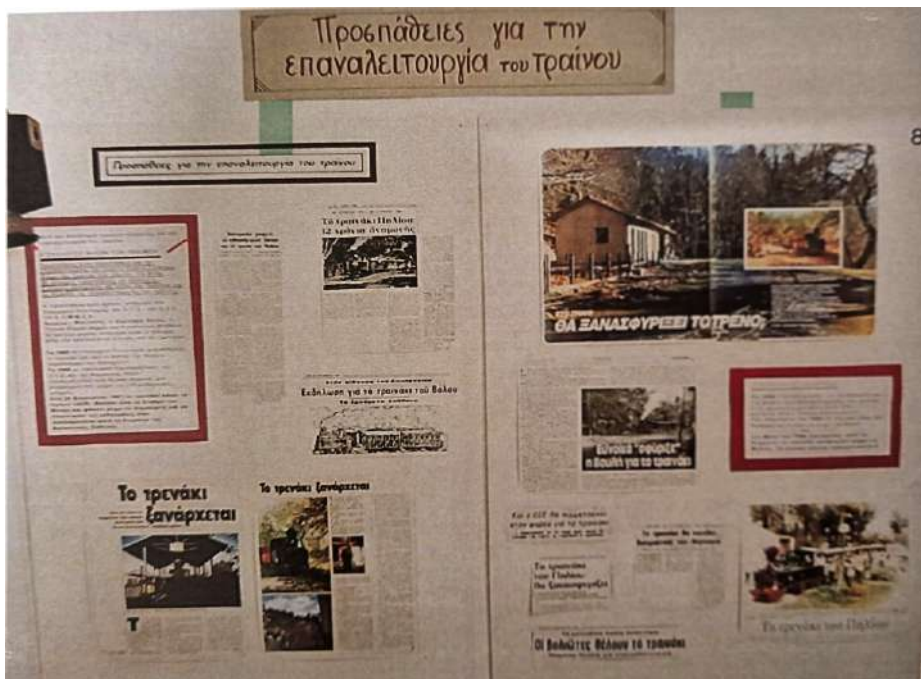

Ερωτήσεις στο χώρο της έκθεσης. Μηλιές 1996

Πανό για τις προσπάθειες επαναλειτουργίας του τρένου.
Μηλιές 1996

Εκπαιδευτικό πρόγραμμα στο χώρο της έκθεσης

Πανό της έκθεσης.

Εκθέσεις του μουσείου Μηλεών στο Ευδόξιο Πνευματικό Κέντρο

Με την άδεια της Κοινότητας Μηλεών και τη σύμφωνο γνώμη του Πολιτιστικού Συλλόγου του χωριού, μελετήσαμε και οργανώσαμε με το σύζυγο μου εκθέσεις που είχαν σκοπό να κινήσουν το ενδιαφέρον του ευρύτερου κοινού.

Μας παραχωρήθηκε η άνω αίθουσα του Ευδόξιου Πνευματικού Κέντρου, τον μήνα Αύγουστο και από το 2007 έως και το 2014 στήναμε τις εκθέσεις του μουσείου.

Ευδόξιο Πνευματικό Κέντρο Μηλεών

Εκθέσεις

΄ Το παιδί και το παιχνίδι ΄

΄ Το παιχνίδι στα μέρη του κόσμου ΄

Το παιχνίδι, ένα θέμα που συγκινεί τα παιδιά σε όλα τα μέρη της γης, μας έδωσε την ιδέα να μελετήσουμε και να πραγματοποιήσουμε τις δύο αυτές εκθέσεις.

Ο επισκέπτης κατατοπιζόταν για την ιστορία του παιχνιδιού με δεκαοκτώ πανό, από την εποχή της αρχαίας Ελλάδας μέχρι τις μέρες μας.

Μάθαινε για την εξέλιξη της ιστορίας της κούκλας, της σφαίρας και της σβούρας. Μάθαινε για το τσέρκι, την κούνια και την τραμπάλα, για το σκάκι (το αρχαίο ζατρίκιο) και γνώρισε ομαδικά παιχνίδια που έπαιζαν παλιά στις γειτονιές.

Η Μαρία Αργυριάδη συλλέκτρια παιχνιδιών και ο Νίκος Αδαμακόπουλος που μας έδωσε την άδεια να χρησιμοποιήσουμε έργα από το βιβλίο του συνέβαλλαν στην πραγματοποίηση της έκθεσης ΄Το παιδί και το παιχνίδι΄.

Το ΚΑΠΗ της Νέας Ιωνίας Βόλου έδειξε πως έφτιαχναν τον παλιό καιρό παιχνίδια με άχρηστα υλικά και ο Πολιτιστικός Σύλλογος του χωριού οργάνωσε παραδοσιακά παιχνίδια στη πλατεία.

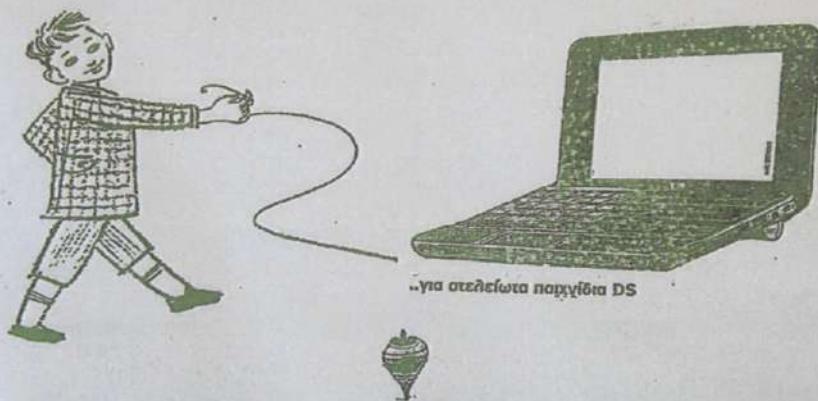
Τον επόμενο χρόνο με δεκαέξι πανό δείξαμε παιχνίδια από διάφορα μέρη του κόσμου, Ιαπωνία, Κίνα, Μεξικό και Αφρική. Το ΜΕΠΤ μας δάνεισε παιχνίδια της Αφρικής και για πρώτη φορά το Δημοτικό Σχολείο Μηλεών έλαβε μέρος στην έκθεση.

Αφίσα της έκθεσης Μηλιές 2009

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΜΗΛΙΕΣ ΠΗΛΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ

Το παιδί και το παιχνίδι
από τη σβούρα στον υπολογιστή

12 – 30 Αυγούστου 2009
ΕΥΔΟΞΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΛΕΩΝ
Ώρες Λειτουργίας 11 – 2 και 7 – 9

Συνδιοργάνωση
Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Μηλεών
Πολιτιστικός Σύλλογος 'Γρηγόριος Κωνσταντάς'

Με τη συνεργασία
των ΚΑΠΗ Ν. Ιωνίας Βόλου

Πανό για τη κούκλα. Μηλιές 2009

Πανό για τη σφαίρα. Μηλιές 2009

Παιδιά του Συλλόγου παίζουν παραδοσιακά παιχνίδια στην πλατεία του χωριού. Μηλιές 2009

ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΜΗΛΙΣΣ ΠΗΛΙΟΥ

ΕΚΘΕΣΗ

‘Το παιδί και το παιχνίδι
εικόνες του κόσμου’

Ελλάδα
Ιαπωνία
Κίνα
Μεξικό
Ινδία
Αφρική

Με τη συνεργασία Νηπιαγωγείου & Δημοτικού Σχολείου Μηλίσσας

Συνδιοργάνωση

Πολιτιστικός Οργανισμός Δήμου Μηλίσσας

1 - 29 Αυγούστου 2010

ΕΥΔΟΞΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΛΙΣΣΑΣ

Προς λειτουργίας 11 - 2 και 7 - 9

Εκτός Δευτέρας και Τρίτης ΤΗΛ: 24320 86602

Εκπαιδευτικό φυλλάδιο και εικαστική δραστηριότητα για παιδιά

Αφίσα της έκθεσης. Μηλίς 2010

Παιδιά παρατηρούν την έκθεση. Μηνιές 2010

Παιδιά συμπληρώνουν το φυλλάδιο. Μηνιές 2010

Εικαστικό πρόγραμμα στην έκθεση. Μηνιές 2010

Παιδιά ασχολούνται με το εικαστικό πρόγραμμα. Μηνιές 2010

Εκθέσεις στο Ευδόξειο Πνευματικό Κέντρο

Ο Κένταυρος Χείρων 2011

Η Αργοναυτική Εκστρατεία 2012

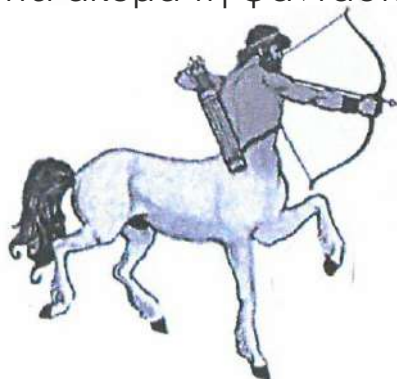
Ο Κένταυρος Χείρων και Η Αργοναυτική Εκστρατεία, ήταν δύο εκθέσεις που είχαν σχέση με το Πήλιο.

Η έκθεση για τον Χείρωνα είχε δεκαεννέα πανό και η έκθεση για την Αργοναυτική Εκστρατεία είχε είκοσι.

Ο Χείρων γιός του Κρόνου και της Φιλύρας, υιοθετημένος από τον Απόλλωνα, σπουδαίος παιδαγωγός και φίλος του ανθρώπου, ήταν μία έκθεση που είχε μεγάλη επισκεψιμότητα.

Ο Τύπος αγκάλιασε τη δραστηριότητα αυτή. Γονείς και παιδιά έμαθαν μαζί, το εκπαιδευτικό φυλλάδιο έγινε ανάρπαστο και οι ζωγραφιές των παιδιών για το Χείρωνα έγιναν πρωτοσέλιδο.

Ο μύθος της Αργοναυτικής Εκστρατείας με τον **Ιάσωνα** μονοσάνδαλο να φθάνει στην Ιωλκό και να κατασκευάζει την Αργώ με τη βοήθεια της θεάς Αθηνάς για να φέρει πίσω το χρυσόμαλλο δέρας από τη Κολχίδα, εξάπτει ακόμα τη φαντασία πολλών.

Ο Κένταυρος Χείρων

γιος του Κρόνου και της νύμφης Φιλύρας

Ο Κρόνος είχε ερωτευθεί παράφορα τη Φιλύρα, κόρη του Ουρανού και για να την κατακτήσει μεταμορφώθηκε σε ένα πανύμφω ασπίρο φίλογο. Η Φιλύρα μαγευμένη από την ομορφιά του αλόγου, το πήλαισε και το χείδεψε.

Από το άγγιγμα αυτό γεννήθηκε ο Χείρων μισός άνθρωπος και μισός άλογο. Κινητήρινη από τη γριλόφωνα Ρέα, γυναίκα του Κρόνου, η Φιλύρα κατέφυγε στο Πήλιο και σε μια σπηλιά γέννησε το παιδί της.

Όταν όμως η μητέρα είδε το διάμορφο πλάσμα που έφερε στον κόσμο τρώμαξε και παρακάλεσε τους θεούς να τη βοηθήσουν.

Οι θεοί τη μεταμόρφωσαν σε δέντρο που πήρε το όνομά της. Είναι η γνωστή μας φλαμουριά που μας δίνει το χέλινο.

Ο Απόλλων θεός, πατέρας του Χείρωνα

Εκκαταλιμένος από τη μητέρα και ο μακάριος Χείρων παραρρίστη γάμους και απημεταίωσε στη δάση του Πηλίου

Εκεί τον συνάντησε ο θεός Απόλλων που τον κατήχησε τον ουσίτηρα και του μετέδωσε όλα του τη σφαιρά

Ο Κένταυρος Χείρων έμαθαζε από τους άλλους Κένταυρους Σιφούς και Κολχαιρημένους, δικαστές ποσειδωνούς και αποουδούς, δασκοίκοι ήταν φύλας και σφαιρημασιτάτης των ανθρώπων

Χείρων, Κένταυρος στην 2^η εικόνα

Πήλιο-το βουνό των Κενταύρων

Το Πήλιο αναφέρεται και ως βουνό των Κενταύρων γιατί κατά τη μυθολογία στις πλαγιές του κατοικούσαν οι Κένταυροι τερατόμορφα πλάσματα που από τη μέση και πάνω είχαν τη μορφή ανθρώπου και από τη μέση και κάτω τη μορφή αλόγου.

Οι Κένταυροι αντιπροσώπευαν άγρια ένστικτα του ανθρώπου. Έτρωγαν κρέας ωμό έπιναν και μέθασαν άρπαζαν και βίαζαν νύμφες Δρυάδες και Ναϊάδες. Ορμητικοί, επιθετικοί και βίαιοι με τεράστια δύναμη σκόρπιζαν φόβο και τρόμο στο πέρασμά τους

Εκείνη την ημέρα, ο Πάρις οδήγησε την Ελένη στην Τροία. Η Ελένη ήταν η γυναίκα του Πάριου.

ΠΩΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΣΕΚΟΜΗΕ Η ΑΥΤΟΝΑΥΤΩΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Στα πλαίσια της εκπαίδευσης, οι μαθητές και οι μαθήτριες θα πρέπει να κατανοήσουν την σημασία της εκπαίδευσης στην ανάπτυξη της κοινωνίας. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης.

Ο Ρόλος της εκπαίδευσης στην κοινωνία

Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης.

Ο Ρόλος της εκπαίδευσης στην κοινωνία

Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης. Η εκπαίδευση είναι η βάση για την ανάπτυξη της κοινωνίας και την προώθηση της ανάπτυξης.

**Με τη βοήθεια της Μήδειας
ο Ιάσωνας αρπάζει
το χρυσόφολλο δέντρο**

Αφ' όσον ο Ιάσωνας ήθελ να πάρει τον χρυσόφολλο δέντρο που ήταν κρυμμένο στην Αρκαλία, η Μήδεια τον βοηθάει να κλέψει το χρυσόφολλο δέντρο, αλλά ο Ιάσωνας...

Ο Ιάσωνας με βοήθεια της Μήδειας κλέβει το χρυσόφολλο δέντρο από τον Ουρανό με την βοήθεια της Μήδειας...

Το χρυσόφολλο δέντρο το κλέβει ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας...

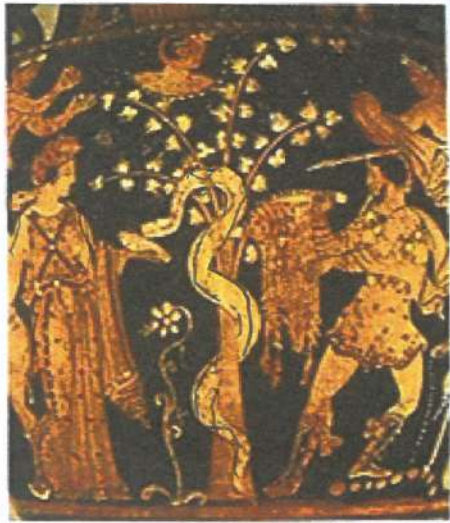
Έχοντας αρπάξει το χρυσόφολλο δέντρο ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας...

Με τη βοήθεια της Μήδειας ο Ιάσωνας αρπάζει το χρυσόφολλο δέντρο.

Ο Πρωμηθέας τιμωρείται από τον Αϊώνιο Αετό.

Ο Πρωμηθέας τιμωρείται από τον Αϊώνιο Αετό.

**ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΛΙΔΑ ΣΤΗΝ ΙΑΛΩ**

Ο Αϊώνιος Αετός και ο Αϊώνιος Δράκος

Μετά τη Μήδεια ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας κλέβει το χρυσόφολλο δέντρο...

Το χρυσόφολλο δέντρο το κλέβει ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας...

Έχοντας αρπάξει το χρυσόφολλο δέντρο ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας...

Το χρυσόφολλο δέντρο το κλέβει ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας...

Έχοντας αρπάξει το χρυσόφολλο δέντρο ο Ιάσωνας με τη βοήθεια της Μήδειας...

Ο Αϊώνιος Αετός και ο Αϊώνιος Δράκος.

Πανό της έκθεσης. Ο Ιάσωνας σκοτώνει το δράκο.
Μηλιές 2012

Έκθεση για την UNICEF

Η έκθεση με τα δεκαέξι πανό είχε ως στόχο να γνωρίσουν οι Μηλιώτες, τα παιδιά και οι επισκέπτες το πολύπλευρο έργο της **UNICEF**

Η αγορά καρτών και δώρων και η οργάνωση δραστηριοτήτων σε σχολεία συνεισέφερε στο έργο της.

Μας δόθηκαν από την Οργάνωση του Ο.Η.Ε. (**UNICEF**) φωτογραφίες και κείμενα που προέβαλαν τις δραστηριότητές της σε υποβαθμισμένα μέρη του κόσμου.

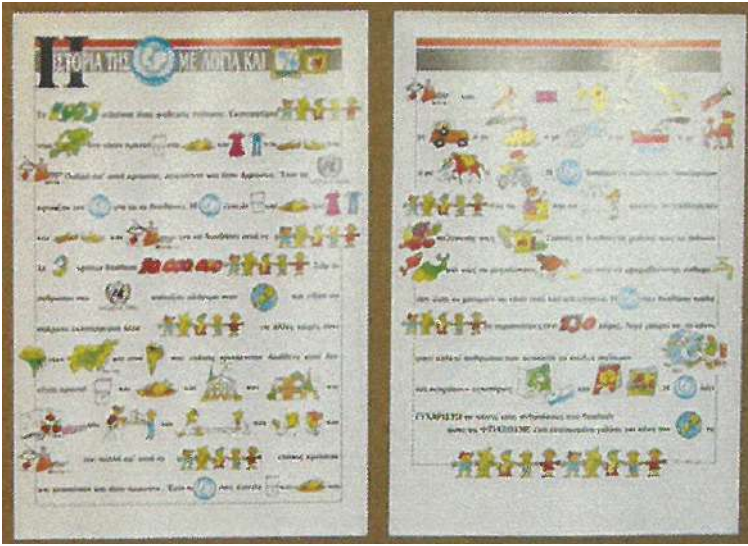
Τα **δικαιώματα του παιδιού**, η υγιεινή και ο εμβολιασμός τους, ο υποσιτισμός και η καταπολέμηση της παιδικής εκμετάλλευσης, της πορνείας, του trafficking και του Aids ήταν θέματα που για πρώτη φορά εκθέταμε στις Μηλιές.

Το Μουσείο Ελληνικής Παιδικής Τέχνης δάνεισε έργα ζωγραφικής των παιδιών και οι Μικροί Φίλοι έγραψαν ένα γράμμα στην Οργάνωση με δικές τους προτάσεις, ζωγράρισαν υφασμάτινες τσάντες και μπλουζάκια με το λογότυπο της UNICEF.

Ήταν η πρώτη φορά που το μουσείο παρουσίαζε μια τόσο σημαντική έκθεση.

Παρατηρώντας την έκθεση. Μηλιές

Τα δικαιώματα των παιδιών. Μηλιές

Πανό που έστειλαν τα παιδιά στη UNICEF. Μηλιές

Εικαστικό πρόγραμμα. Μηλιές

Υφασμάτινες τσάντες που έφτιαξαν παιδιά με το σύμβολο της UNICEF. Μηλιές

Έκθεση για τα τριάντα χρόνια του μουσείου

Η έκθεση των 30 χρόνων του μουσείου Μηλεών Πηλίου γιορτάστηκε μαζί με το Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης και αναφορά στο ζωγράφο Θεόφιλο Χατζημιχαήλ.

Ο Θεόφιλος έζησε για λίγο καιρό στις Μηλιές και με έργα γεμάτα χρώμα και φως έδωσε εικόνες από την ιστορία της πατρίδας μας και σκηνές απλής, καθημερινής ζωής.

Παρουσιάστηκαν δεκαεννέα πανό που βασίστηκαν σε σχετική βιβλιογραφία και εικονογραφία. Η έκθεση σχεδιάστηκε και οργανώθηκε για να απευθύνεται σε μαθητές Γυμνασίου και Λυκείου.

Η Διευθύντρια του Μουσείου Νεότερου Ελληνικού Πολιτισμού (Μ.Ε.Λ.Τ.) **Ελένη Μελίδη** μίλησε για το Θεόφιλο με θέμα *Ένας ζωγράφος ενώνει δύο μουσεία*. Η **Αικατερίνη Καμηλάκη**, Διευθύντρια του Κέντρου Ερεύνης της Ελληνικής Λαογραφίας (Κ.Ε.Ε.Λ.) παρουσίασε το θέμα *Θεόφιλος, πηγή για το λαϊκό πολιτισμό*.

Κατά τη διάρκεια της έκθεσης η διευθύντρια του εκπαιδευτικού τμήματος του Μ.Ε.Λ.Τ. **Νίκη Δάφνη**, παρουσίασε στα παιδιά τη μουσειοσκευή *το βαλιτσάκι του Θεόφιλου*.

Οφείλουμε θερμές ευχαριστίες στο Μ.Ε.Λ.Τ. και στο Κ.Ε.Ε.Λ. που με τη συμβολή τους βοήθησαν το έργο του μουσείου Μηλεών Πηλίου.

Το **ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΗΛΕΩΝ**

του Δήμου Νοτίου Πηλίου
γιορτάζει 30 χρόνια λειτουργίας

με έκθεση για το ζωγράφο
ΘΕΟΦΙΛΟ ΧΑΤΖΗΜΙΧΑΗΛ

σε συνεργασία με το
Μουσείο Ελληνικής Λαϊκής Τέχνης

στο πλαίσιο πολιτιστικών εκδηλώσεων του Συλλόγου Γρ. Κωσταντάς
ΦΙΛΙΠΠΙΔΕΙΑ 2012

"Η Πρωτομαγιά του Βάλου", έργο του ζωγράφου Θεόφιλου Χατζημιχαήλ

Εγκαίνια: Σάββατο 21 Ιουλίου 8μ.μ.

21 Ιουλίου - 21 Αυγούστου 2012

και ώρα 7 – 9 μ.μ. εκτός Δευτέρας και Πέμπτης
Η έκθεση πλαισιώνεται με δραστηριότητες για παιδιά

ΕΥΔΟΞΕΙΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΜΗΛΕΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

*Αφίσα της έκθεσης για τα 30 χρόνια λειτουργίας
του μουσείου Μηλεών Πηλίου.*

Το πρώτο χρόνια

Ο Θεόφιλος γεννήθηκε στη Βορριά της Μυτιλήνης, κοντά στο 1870 τότε που το νησί ήταν ακόμα κάτω από Τούρκικο ζυγό. Η οικογένειά του ζούσε φτωχικά. Ο πατέρας του ήταν εμπορικής και είχε 6 ή 7 παιδιά. Ο παππούς του ήταν αγροτικός και τους να κληρονομήσει από αυτούς το ταβάνι και το πόδι για τη ζωγραφική.

Ο Θεόφιλος ήταν αριστοτέλειος και τριτάτος. Αλλόγος και αγάπητος ήταν το πνεύμα των παιδιών. Στο σχολείο δεν τα πήγαινε καλά. Δεν μπόρεσε να γίνει ούτε ποδοσφαιριστής και καταλάξε να δουλέψει βοηθός σαρτζή (δικτάς σε ένα βιβλίο του Όμιου), παρόλο που ήταν αριστοτέλειος περιουσία. αργότερα πολλές ζωγραφίζοντας καταφέρνοντας σταδιακά να ξεπεράσει τις δυσκολίες της αναπαιρέας του.

Ο Θεόφιλος με τον πατέρα του, 1890-1895

Ο πρώτος ζενιτινός

Γύρισε στα δεκαπέντε του ο Θεόφιλος φεύγοντας από τη Σμύρνη. Τον βρήκαν να κάνει βελήματα στην Ελλάδα. Προήλθε φτωχικός φουστάνης που θα συνεχίσει να φέρει μέχρι το τέλος της ζωής του γιατί του έδινε μια βαθιά αίσθηση αξιοπρέπειας. Παράλληλα κερδίζει το φινιά του ζωγράφου. Στην ελεύθερο χρόνο που διαθέτει για τους αργάτους θεούς και ήρωες, για τον Αγία και το Μεγαλοζεντινό τον Παλαιό και τους σιωνίτες του Εικαστικού, τον Ερωτικό και τον Αριστοκό. Καρνατικός και εθνομας ο ίδιος αγάπησε ως σφριάζει με το ενδοίο παρελθόν του έθνους μας και το θέματα αυτά θα τα αποδώσει σε πολλά από τα έργα του.

Επιστροφή στην Ελλάδα

Από τη Σμύρνη φεύγει κενά για τον Πατριό προκομίζον να καταταγεί ως εθελοντής στον ελληνοτουρκικό πόλεμο του 1897. Δεν είναι τα όπλα, δεκάκι και αφού μένει για λίγο στην Αθήνα του συναντάμε πια στο Βίλλο, στην Αυστραλία και στο Πηλοίο όπου θα μένει περίπου τριάντα χρόνια.

Πανό με την ιστορία του ζωγράφου Θεόφιλου. Μηνιές 2012

Ανταρδικοί στο τα πρώτο αυτοσχέδιο ποτό
 Ομορφότερος το δια βίωμας παλιός παρά Μαγός
 προβάλλοντας Αφαιρικούς Αετούς σε
 μεταφράσεις σε κάθε κρηνη βική του μύθου

Η γραφή του είναι ελεύθερη, εκλεκτική και πηγαία
 Ζωγραφίζει ολοκληρωτικά το εικόνα και την
 εμβασίσει του δημιουργώντας έργα δυνατά στην
 τεχνολογία που μιλάει όμοια στη φύση.

Αντίγραφα έργων του Θεόφилου. Μηλιές 2012

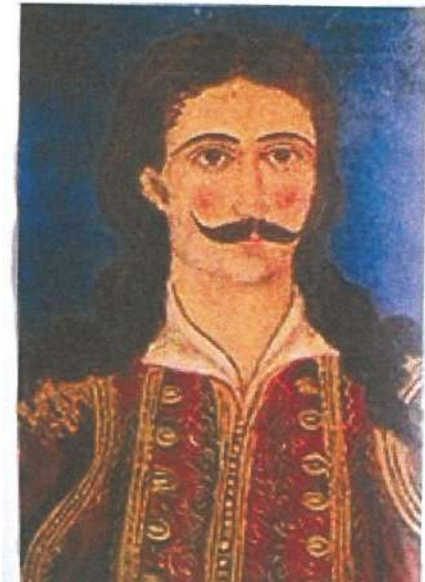
Συνήχθη η βυζαντινή παράδοση με το σκώδιο περιγράψατο το πρόσωπο κινούμενο με μεγάλο έγκλημα φρόδο και μέτρο

Η τρυφή του είναι αμνηστία, δεν έχει γυναικεία στοιχεία και προστάζει, δεν αποδοκιμάζει πάντα κακό τις αναλογίες, δεν ακολουθεί θετικές και κακές, και στο ζήτη που δαμάρεται σφαιρικό σφαιρικό σφαιρικό, στη σφαίρα και την αμνηστία της μισοφροσύνης. Δεν προστάζει την ετήσια και τον ζυγαριό, δεν αφορά το πλάτος σφαιρικό σφαιρικό με κεντρικό σφαιρικό σε παρανομασία σφαιρικό σφαιρικό. Δεν σφαιρικό σφαιρικό, σφαιρικό σε σφαίρα και δεν κεντρικό σε σφαιρικό το ηλιο σφαιρικό

Δικαιοσύνη του είναι το φρόδο με τις πολλές διαστάσεις που σφαιρικό σφαιρικό πάντα με ημερήσια αρθροσφαιρικό σφαιρικό σφαιρικό φρόδο και του ηλιο σφαιρικό σε σφαιρικό φρόδο ή σφαιρικό

Δικαιοσύνη του είναι το φρόδο, και η δικαιοσύνη που κεντρικό το φρόδο του.

Στο έργο του προσέγγιστο η φύση και η ετήσια σφαιρικό κεντρικό - σφαιρικό σφαιρικό φρόδο - για να δώσει ημερήσια σφαιρικό από έργο που και στην γήινη σφαιρικό σφαιρικό φρόδο σε φρόδο την υποστήριξη του και την ημερήσια σφαιρικό φρόδο

Ερωτόκριτος και Αρετούσα
Αντίγραφο έργου του Θεόφιλου. Μηλιές 2012

Κωνσταντίνος Παλαιολόγος
Αντίγραφο έργου του Θεόφιλου. Μηλιές 2012

Τσάντες εμπνευσμένες
από έργα του Θεόφιλου.
Μηλιές 2012

Μικρές εκθέσεις στην είσοδο του μουσείου Μηλεών

Ανάλογα με τη περίοδο του χρόνου, το μουσείο εκθέτει έργα που αφορούν έθιμα και γιορτές του τόπου μας.

Έθιμα για τα Χριστούγεννα και το Πάσχα, Μαγιάτικα στεφάνια για τη Πρωτομαγιά, εικόνες για τη γιορτή της μητέρας και του πατέρα, για τη γιορτή του Δεκαπενταύγουστου, πανό για τις Εθνικές μας εορτές και το μάζεμα της ελιάς το φθινόπωρο.

Τα παιδιά την ημέρα της γιορτής. Μηλιές

Μεσ' του Μαγιού τα χρώματα....

Μάη μου με τα λούλουδα
και τα περίσσια κάλλη
μοσχοβολούν οι ρεματιές
και τα' σηδονάκι ψάλλει
λαϊκό τραγούδι

Αν βρέξει ο Απρίλης δυο νερά
κι ο Μάης άλλο ένα
χαρά στο γεωργό
που έχει πολλά σπαρμένα
μαντινάδα

Η μικρή λαζαρίνα
λέει τα κάλαντα
το Σάββατο του Λαζάρου.
Μηλιές

Μαγιάτικα στεφάνια.
Μηλιές

ΕΚΘΕΣΗ

ΜΕ ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΑ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ

Αθανάσιος Μπίλης, 8 ετών

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΤΗΣ ΓΙΟΡΤΗΣ ΤΟΥ

14 Ιουνίου – 4 Ιουλίου 2013
www.miliegamuseum.gr

'Εκθεσεις για τον πατέρα και την μητέρα. Μηλιές

Για την μητέρα

Εκθεση διοργανώνεται στο Τοπικό Μουσείο Μηλεών Νοτίου Πηλίου

Εκθεση για τη γιορτή της μητέρας διοργανώνει στο διάστημα μεταξύ 10 – 26 Μαΐου το τοπικό μουσείο Μηλεών Νοτίου Πηλίου, με έργα και λόγια για τη μαμά.

Μία ακόμα περιοδική έκθεση οργανώνει το Μουσείο στις Μηλιές στα πλαίσια των μικρών περιοδικών εκθέσεων που έχει ξεκινήσει να παρουσιάζει στο χώρο του γιορταζοντας 30 χρόνια λειτουργίας.

Αυτή τη φορά γιορτάζει μαζί με όλους μας τη γιορτή της μητέρας παρουσιάζοντας στο χώρο του έργα παιδιών που έλαβαν μέρος στον Πανελλήνιο Διαγωνισμό Ζωγραφικής με τίτλο «Μητέρα και παιδί» που είχε προκηρύξει το 1994 σε συνεργασία με την UNICEF.

Τα έργα συνοδεύονται με λόγια παιδιών για τη μαμά που καταγράφουν την εικόνα της μητέρας όπως τη ζουν όπως τη θέλουν και την αναζητούν τα παιδιά. «Ευχαριστώ: όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στο διαγωνισμό πριν από 19 χρόνια και ίσως σήμερα να είναι γονείς» υπογραμμίζει η Διεύθυνση του Μουσείου. Να τι έγραψαν μερικά παιδιά για τη μαμά τους: «η μαμά είναι χαδί, παινίδι και μάρθμα Πάννης, 8 ετών. Η μαμά είναι μία αγάπη Φοίβος, 8 ετών. Εγώ κοντά της κοιμάω ασφαλέια, συμπληρώνει ο Λεάνδρος, 11 ετών. Η μαμά μου είναι η κουζίνα που μου καθαρίζει, αναφέρει η Μαριάννα, 10 ετών. Η μαμά μου είναι για μένα μία σγκαλιά, λέει η Βασιλική, 11 ετών. Η μαμά μου είναι ένα σπίτι που παίζουμε, τονίζει η Αικατερίνη, 6 ετών». Το Μουσείο Μηλεών απευθύνει κάλεσμα σε όλα τα παιδιά της

Τα παιδιά δημιουργούν για το πιο αγαπημένο πρόσωπο

περιακίας μας, προτρέποντάς τα να ζωγραφίσουν την εικόνα της μαμάς και γράψουν τι είναι για τα ίδια η μητέρα. Οι συμμετέχοντες μπορούν να φέρουν το έργο τους όταν επισκεφτούν το Μουσείο ή να το στείλουν στη διεύθυνση: Τοπικό Μουσείο Μηλεών, Δήμου Νοτίου Πη-

λίου, Μηλιές Πηλίου Τ.Κ. 370 10. Παράλληλα μπορούν να το ανεβάσουν μαζί με τα λόγια που έχουν γράψει σε χαμηλή ανάλυση στο hfstam@otenet.gr ενώ για περισσότερες πληροφορίες μπορούν να απευθύνονται στο τηλέφωνο 24230 86 602. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

9.5.2013 ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ

Παιδιά με εθνικές φορεσιές. Μηλιές

η ελιά και το λάδι

Ρώτα και μάθε

Ψάξε και βρες ...

Ζωγράφισε
και Διασκέδασε !

ΔΗΜΟΤΙΚΟ - ΤΟΠΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ
ΜΗΛΕΩΝ ΠΗΛΙΟΥ

• Μπορείς να σκεφτείς τι δίνει η ελιά στον αγρότη;

.....

.....

.....

Για να έχει λάδι ο αγρότης πρέπει να δουλέψει σκληρά.

Αριθμήσε αν θέλεις σωστά μερικές από τις εργασίες που πρέπει να κάνει:

- Κτυπάει τα κλαδιά του δέντρου για να πέσουν οι ώριμες ελιές.
- Πάει τις ελιές στο λιοτρίβι για να γίνουν λάδι.
- Οργώνει τη γη και βάζει λίπασμα στα δέντρα.
- Κλαδεύει τα δέντρα.
- Μαζεύει τις ελιές μία-μία από χάμω.

"ΠΡΩΙΝΗ" 21.7.86

Παραδοσιακή ζωή και τέχνη στις Μηλιές του Πηλίου

Του ΒΑΣΙΛΗ ΠΛΑΤΑΝΟΥ

Η ανόθευτη καθημερινή ζωή του χωριού εξακολουθεί να ρέει στις Μηλιές του Πηλίου, όπως το γάρφαρο καθαρό νερό του θαμνάσιου και καταπράσινο δουνού της Μαγνησίας.

Πήγαμε στις Μηλιές του Πηλίου, ύστερα από το κάλεσμα των φιλόξενων, καλοσυνάτων και γλυκομίλητων κατοίκων του χωριού, που συνεργάστηκαν με τον Πολιτιστικό Σύλλογο και το τοπικό Μουσείο, για να οργανώσουμε για πρώτη φορά το φετινό καλοκαίρι και για μια μόνο μέρα εμια εκδήλωση γνωριμίας του ευρύτερου κοινού με την παραδοσιακή ζωή και τέχνη, με σκοπό να κινηθεί όλο το χωριό σαν ένα ζωντανό ανοιχτό λαογραφικό κέντρο, δίνοντας στον επισκέπτη τη δυνατότητα να δει τους τοπικούς τεχνίτες να δουλεύουν μέσα στο εργαστήρι τους και τις νύκιο κερές να ασχολούνται με τις καθημερινές φροντίδες στο σπιτικό τους.

Η σκέψη για την οργάνωση αυτής της εκδήλωσης βασίστηκε στο γεγονός ότι στις Μηλιές ο τρόπος ζωής εξακολουθεί να διατηρεί ακόμα και σήμερα πολλά παραδοσιακά στοιχεία, που αλλού δυστυχώς έχουν ήδη χαθεί. Πολύ ωραία η σκέψη αυτή, παρουσιάστηκαν δουλειές και παραδοσιακές ασχολίες που γίνονται σχεδόν όλο το χρόνο ή κάποιες εποχιακές περιόδους ή μέρες. Δεν ήταν μια μουσειακή ή λαογραφική αναπαράσταση, αλλά μια ζωντανή πραγματικότητα που εφηκολουθεί να ανασταίνει και να λειτουργεί με τους ανθρώπους του χωριού, που ζουν μέσα στο ήρεμο, φυσικό και ανέθετο περιβάλλον τους χωρίς πιεστικές, φαστ-φουντ, τηλεοπτικές και τα παράνομα.

Σκοπός δέχεται της εκδήλωσης αυτής ήταν η γνωριμία του ευρύτερου κοινού με το λαογραφικό πλούτο που παρουσιάζει σήμερα η ζωή στις Μηλιές του Πηλίου, αλλά και πρόταση για την ίδρυση ενός τοπικού Κέντρου Μελέτης της Λαογραφίας, όπου επιστήμονες, συλλέκτες, φοιτητές αλλά και φίλοι της Λαογραφίας άλλων και ξένων να έχουν τη μοναδική και σπάνια ερ-

σκιά ντομάτα. Δοκιμάσαμε μεζέ με ένα ποτήρι κρασί και ένα κομμάτι μπακλαβά. Σ' ένα πανέρι διάφορα αποξηραμένα δόματα του Πηλίου, όπως η λισφοκιά για τη θεραπεία της πίσης, ο σαμπαούκος για τα μάτια, και στον κήπο φυτεμένα διάφορα θεραπευτικά δόματα.

Από το σπίτι της Ηλέκτρας Γουρζουλιάνη, που στον αγάλιο της ύφαινε την παραδοσιακή κουρελού και παρουσίαζε κομμάτια απλά και με διάφορα διακοσμητικά σχέδια.

Από την αυλή της Μαρίας Γεραγιάνη, όπου στη σκάφη ζύμωνε σταυρώνοντας τη ζύμη, και στο φρένο της φούρνιζε ψωμί. Δοκίμασα μια μπουκιά ψωμί από το καρτέλι της.

Στη δεύτερη διαδρομή περάσαμε: Από το σπιτικό της Ντίνας Κατσανάκη, όπου έδειχνε πώς γίνεται η περαστή φλοκού, με πολύχρωμα μάλλινα κουρέλια, μια φουρκέτα και χοντρή λιμότσα. Εδώ μαθαίνανε και τα μικρά παιδιά.

Από την αυλή της Φανής Παπαδημητρίου, που μας έδωσε συμβουλές για την περιποίηση του κήπου και των λουλουδιών. Εκεί κοντά μεσομύριζαν τα λουλούδια της μονόλιας και κόψαμε ένα, κάτοψτρο ανάμεσα στα πλατιά καταπράσινα φύλλα, που η μυρωδιά του μας συνόδευε σ' όλο το ταξίδι.

Κάπου εκεί κοντά αντιστάσαμε τον πρωτομάστορα Σταύρο Κορμού το και μας μίλησε για τις λεπτομέρειες κατασκευής ενός πληροεπτικού αρχοντικού, με τη ντόπια πέτρα και τις πληροεπτικές πλάκες, για σκεπή. Είδαμε ακόμη παλιά πληροεπτικά σπίτια, τα αρχοντικά Ιωαννίδη και Φαραντάτου και το πληροεπτικό σπίτι του Ευαγγελάκη, με τη χαρακτηριστική λαϊκή αρχιτεκτονική του.

Από το παλιό λιωτρίδι, που μας πληροφόρούμε η Μ. Ρούμπου, ενώ η Δέβα Νικολέ ετοίμαζε τις φαγάσιμες ελιές.

Από το σαμαράδικο του Βαγγέλη Κατοριτζή, που έδειχνε πώς φτιάχνει το σαμάρι και το στολίζει και

παραδοσιακά κλειδιά.

Δίπλα του το τοπικό Λαογραφικό και Ιστορικό Μουσείο, με χίτρο τεχνητά, φωτογραφίες, αντικείμενα, που ιδρύθηκε και διευθύνεται από την Ελίη Φαίη - Σταμάτη, μέλος της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας και του Διεθνούς Συμβουλίου Μουσείων (I.C.O.M.). Είναι ένα έργο με πολύ αγάπη και μεράκι φτιαγμένο.

Από το πεταλωτήρι του Γιάννη Γκίβα που έφτιαχνε πέταλα και τα κολλούσε στα ζώα.

Από τον Πολιτιστικό Σύλλογο, όπου παρουσιάζει έργα του κι έδειχνε όλα τα στάδια της τεχνικής με αυτό της δωζαντινής εικόνας ο Μηλιώτης αγιογράφος Λευτέρης Καραγιάννης.

Από το σπιτικό της Μαρίας Μαϊτιανού, που μας μίλησε για τον παραδοσιακό πληροεπτικό γάμο και είδαμε τα διάφορα προικιά.

Από το σπιτικό της Γεωργίας Κοσμά, χαρακτηριστικό μιας αγροτικής οικογένειας, που έδειχνε τις στέλες, τις αγροτικές και σπιτικές δουλειές της νοικοκυράς, τους αρπελλάδες και τις αμοφιές τους.

Από το σπίτι της υφάντρας Αμαλίας Κατσανάκη, που την είδαμε να υφαινει το παραδοσιακό πληροεπτικό υφαντό.

Αρκετά ήταν και τ' άλλα ενδιάμεσα του χωριού, ιστορικά, πολιτιστικά, λαογραφικά. Θεόφιλος, δρόσος, διβλοθήκη, εκκλησίες, με περιορισμένο ο χώρος, θα γράψω με σ' άλλο σημείαμα μας.

Οι Μηλιές, από τα γραφικότερα κεφαλοχώρια του Πηλίου, έχει μια σπουδαία θέση στη νεοελληνική ιστορία. Από και ο Ανδριμας Γαζής και οι άλλοι δάσκαλοι του Γένους. Την 1η Μάη του 1821 κηρύχτηκε από τον Γαζή η επανάσταση της Θεσσαλομαγνησίας. Εακουστή η διβλοθήκη του χωριού, με διβλία που χρησιμοποιήθηκαν στην περίφημη «Σχολή Μηλιάνων», που λειτουργούσε στις πασαμονές της Επανάστασης του '21 και δίδαξαν ο Ανδριμας Γαζής, ο Γρηγόρης Κωνσταντάς και ο Δανιήλ Φιλιππίδης, όλοι ιεραρχοί κι επαναστάτες. Η ιστο-

ΑΠΟΚΟΜΜΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ

19 Ιουνίου 1986

ΘΕΣΣΑΛΙΑ ΒΟΛΟΥ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΟ ΕΡΧΟΜΕΝΟ ΣΑΒΒΑΤΟ

Ζωντανεύει η λαϊκή παράδοση στις Μηλιές

ΓΝΩΡΙΜΙΑ ΜΕ ΤΩΝ ΤΡΟΠΟ ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΤΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΝΟΙΚΟΚΥΡΩΝ

Ο ραυμάς, ο πεταλιτής, ο πρωτοστάρας του χωριού αλλά και οι νοικοκυρές που ζυμώνουν το ψωμί, που φτιάχνουν τραχανά και τούρτα μιλιά, που πλένουν το γάλα και υφαίνουν στον αργαλειό, όλα

κλήρη ή κοινωνία του πληθροκρατικού χωριού. Μηλιές περιμένουν όσους έχουν κάποια ευνοήσιμα για την ελληνική παράδοση.

Το Σάββατο 21 Ιουνίου από το πρωί ως το βράδυ - για μια μόνο μέρα - το χωριό Μηλιές γίνεται ένα ζωντανό λαογραφικό μουσείο, με στην τεράστια να γίνει κέντρο για την μελέτη της λαογραφίας στην περιοχή.

Είσοδο στην εκδήλωση. Δ. Σαγιάρα στη σελίδα 4

Πρόκειται για μια ποικιλία με τις ζωντανές και μέλους της Ελληνικής Λαογραφικής Εταιρείας κ. Ελένης - επίσης ίδια που ζωντανεύει μια προσπάθεια για την δόξα της πολιτιστικής κληρονομιάς του χωριού, το 1978.

Η μονοήμερη λαογραφική εκδήλωση του Σαββάτου γίνεται με την συνεργασία των κατοίκων του χωριού του τοπικού κέντρου και Γαλλοπελοπόννησο Σύλλογου.

Η γνωριμία με τους τεχνίτες και τις νοικοκυρές που αφορούν τα εργατήρια και τα σπύρα τους στους επισκέπτες είναι μια συντηρητική εμπειρία, αλλά και παράδειγμα προς μίμηση για όλα όσα κληρονομιά της Ελλάδας διατηρούν το έθνος και έχουν την ευαισθησία να το διαφυλάξουν.

Πάνω από έξι ώρες ειδικές καλύπτουν το φάσμα των παραδοσιακών εργασιών και συμμετέχουν στην ημερήσια εκδήλωση.

Στο φροντιστήριο του χωριού ο Νίκος Τσανταράκης φτιάχνει μπροστά σας ένα μικρό λικνικό. Ο Σπύρος και η Αφροδίτη πασιάζουν τις φτιάχνεται το τριπύρα και το κρασί θα το δεκωμάστε. Ο μελιώτης αναγράφος Αιωτέρης Καραγιάννης θα σας δείξει όλα τα είδη της τέχνης μιας θύλακας εκδίκας. Η Ελένη μελιάρη στην αυλή του σπιτιού της γνώσει, φέρνει η πλέκει με το δελανόκι. Η Δέλη Κόρνα δένει το υφάδι με ευτική δόση.

Ευκαιρία να μάθετε να ζυμώνετε με φινό αλευράρι θα δεκωμάστε το καρδάκι που έχει ζυμώσει και φέρει στον κηστό φούρνο η Βασιλική Γεωργιάδου. Θα ακουάστε όλα τα είδη για τον Γλυκοβελίνο γάμο από το χωριό της Μαρίας Μοιτοπούλου.

Αν ανεργησέτε λίγο, η Ηλέκτρα Γεωργιάδου φέρνει την παραδοσιακή καρδέλα. Ο ηρωομυθολογικός Γκέκορας θα φτιάχνει πετάλια. Πάρτε ένα για ναύρη.

Η Ασπία Σαγιάρα εθνεγί τις γίνεται το σαβάνο από ντόπια λούδι αλλά και η Πόπη Πλάκα φτιάχνει μιλιά από φρέσκο τούρτα. Ο Βαγγέλης Καραγιάννης θα σας δείξει πως φτιάχνονται τα σαυμάρα. Επίμονη εργασία.

Η Αιμιλία Ακριβού κι η Ειρήνη Μελαμυδάκη αλέθουν αλάτι στον χειρόμυλο και φτιάχνουν τραχανά. Μπορεί να τον δείτε απλωμένο. Στο παλιό λικνικό η Μπέλα Ράουμπου σας περιμένει. Η Πόπη Παπαδοκαρίδου θα σας μάθει πως ν πλένετε το γάλα κι το νιαράρι από φρέσκο γάλα. Ο πρωτοστάρας Σπυρόδης Κωνσταντίνος θα σας μιλήσει από πρώτο χέρι για το μυστικό του πληθροκρατικού αρχοντακού. Η Ειρήνη Νίκου αναφέρει ψάλλα για μπακλαδά και ο Αντρέας της εταιρείας την πληθροκρατική ασφαλίτη, το γνωστό σπυράκι.

Δοκιμάστε το. Μετά από όλα την παράδοση παραδοσιακών τεχνών, η επίσκεψη στις μελιές το Σάββατο γίνεται δελεαστική. Στη πλέον, στον χώρο του κάθε εργατήριου θα υπάρχει εθνεγία με καταπονητικά κείμενα και φυτογραφίες για το κρέμα είδος δουλειάς. Στον χώρο του Πολιτιστικού Συλλόγου θα λειτουργεί έκθεση κρηοτεχνίας και τοπικών προϊόντων καθώς και παλιό εργατήριό. Συμμετέχουν για να ανακηφίθουν οι μικροί επισκέπτες. Η είσοδος είναι ελεύθερη σε όλους και εθνεγία της εκδήλωσης είναι η ευνοήσιμη γνωριμία του κοινού με τον λαογραφικό πλούτο που παραμένει σε σήμερα η ζωή στις μελιές, αλλά και η πρόταση για την ίδρυση ενός τοπικού κέντρου μελέτης λαογραφίας. Αυτό το κέντρο επιστημονικές και φοιτητικές, αλλά και φίλοι της λαογραφίας, Ελληνικές και ξένες, θα έχουν την ευκαιρία να ζουν όπλα στογνηνότητά, στον χώρο της δουλειάς του και να κατανοήσουν όλες τις πτυχές της τέχνης που υπάρχουν στις μελιές.

ΜΑΡΙΑ ΚΑΤΣΙΔΑ

«ΠΡΩΤΗ» Τρίτη 17 Ιουνίου 1986

ΟΙ ΚΑΤΟΙΚΟΙ του χωριού Μηλιές στο Πέλα, σε συνεργασία με το τοπικό Μουσείο και τον πολιτιστικό σύλλογο, οργανώνουν το Σάββατο 21 Ιουνίου μια εκδήλωση γνωριμίας του κοινού με τη παράδοση (δηλ και τέχνη, Σκόπος της εκδήλωσης αυτής, είναι να δε ο απρόσπτες της τοπικής τέχνης να δουλεύουν μέσα στη φροντίδα της και τις κοινότητες να αναζητούν με τις καθημερινές φροντίδες στο σπύρα τους. Πληροφορίες στο κέντρο του τοπικού μουσείου και πολιτιστικού συλλόγου. ΕΛΛΗΝ - ΦΩΣ - Σελήνη τηλ. 7214 408 και στα γραφεία του ΕΟΤ Βόλου τηλ. 0421-24915-23500.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ Φωτοαποστολής: να γίνει στις αρχές Ιουλίου στο ΚΕΤΕ Ρεθύμνης. Είναι το πρώτο που γίνεται στην Κρήτη και έχει στην ημερομηνία μελετησμένη στην παραγωγή Βασιλικών, που θα αναποδοκίσει τις γερμανικές Βασιλικές της αγοράς.

Ενα μουσείο πρότυπο

Λειτουργεί στις Μηλιές του Πηλίου, διαδραματίζει ουσιαστικό εκπαιδευτικό ρόλο και η διεύθυνσή του προτείνει να ιδρευθεί Μουσείο Παιδικής Τέχνης και στην Αθήνα

«**Θ**α έγραφα κάθε μέρα! Να γίνω όπως πριν μελοποιήσω...». Αυτό έγραφε η μαθήτριά Κάτια στο μεγάλο χαρτόνι που είχε αναρτήσει στην αίθουσα παιδικής ζωγραφικής του μίας προπαιστώσας οργανίστας του Μουσείου Μελών Πηλίου στο Μουσείο Κυριακίδης Τυπής. Οι παιδικές ζωγραφίες - αφηγηματικές με τα κείμερά τους - έδειχναν τους και τη δύναμή της οφθαλμοσκοπίας τους - έναν ολόκληρο τον κόσμο που «Ελληνικού Παλιοναού» ήταν ήταν το θέμα της φέτιχης κέσης στο Παράδεισο, ήταν οι πιο ενθουσιασμένοι ενός στήματος της Δημοτικής, επιπέδου και στην Ελλάδα ενός σύγχρονου Μουσείου Παιδικής Τέχνης.

Είχε ιδέα η πιο κατάλληλη και ιερή ιστορία για να ιδρευθεί ένα τέτοιο Μουσείο στην Αθήνα. Και έτσι γινε, το Μουσείο Μελών Πηλίου, που τα τελευταία χρόνια διαδραματίζει ουσιαστικό παιδαγωγικό και εκπαιδευτικό ρόλο, έχει καταφέρει με τίποτα πρόκληση. Η πρόκληση αντιμετωπίστηκε και' αρχόν' τελικά από τους αρμόδιους φορείς και υπήρξε η ευκαιρία να δοθεί σημαντική οικονομική ενίσχυση στο Έθνος του Μουσείου. Οι προσπάθειες ολοκληρώνονται τώρα στην εδραίωση ενός καταπληκτικού κτηρίου στην Αθήνα 200-400 τ.μ. σε περιοχή κατά προτίμηση κεντρική, έτσι ώστε να υπάρχει άμεση πρόσβαση των παιδιών και των εκπαιδευτών. Είναι ένα όραμα του Μουσείου Μελών και της διεύθυνσής του, κ. Φαίη Σταμάτη, που έχει γενήσει εδώ και μερικά χρόνια μια συστηματική προσπάθεια των παιδιών να θέσουν ένα ιστορικό της παιδείας και της καλλιτεχνικής δημιουργίας.

Από το 1987, όταν έγινε ο πρώτος παιδικός διαγωνισμός ζωγραφικής σε πανελλήνιο επίπεδο με θέμα «Παιδικόσκόπη Πηλιώτικα Σελήνια» και, σήμερα, η συνεπής παρουσία των παιδιών του αιώνα τόσο θεαματικά, ώστε έγινε τις πρώτες δεκάδες

«Ενα γραμματόσημο για την Ελλάδα». Έργο της Μαργαρίτας Στρατιανούδου, 7 ετών, με το οποίο πήρε μέρος στον πανελλήνιο παιδικό διαγωνισμό ζωγραφικής το 1991. Τοπικό Μουσείο Μελών-Πηλίου.

ακόμας για την ίδρυση Μουσείου Παιδικής Τέχνης, με συγκεκριμένες προτάσεις. Το 1987 οι συμμετοχές ήταν 148. Φέτος, που ήταν ο έκτος κατά σειρά διαγωνισμός, πάνω από 2.000 παιδιά διαγωνίστηκαν σε όλη την Ελλάδα. Η παρότρυνση των παιδιών αυτών σφαιρών, που συνθέτουν σιγά - σιγά μια σπάνια τεχνολογική, ενδιαφέρουσα τους υποστηρικτές αυτού του σφαιρίου και εναντίον τις προσπάθειές τους.

«Αυτή η ιδέα είναι βασισμένη... Μακάρι να υπήρχε το μουσείο να ζωγραφίζαμε, να ακούγαμε μουσική, να φτιάχνουμε με

πηλό και να διασκεδάσαμε», έγραψε ένα άλλο παιδί. Κάπως έτσι πρόκειται να είναι το Μουσείο. Θα είναι δηλαδή ένας τόπος ζωντανός με ομαρή εκπαιδευτικό προσανατολισμό. Τα παιδιά, μας λέει η κ. Φαίη Σταμάτη, θα μπορούν να ζωγραφίζουν, θα δουλεύουν τον πηλό, θα φτιάχνουν μάσκες με χαρτόνι. Σε όλην θα προβάλλονται βίντεο με συγκεκριμένο εκπαιδευτικό θέμα, ενώ οι μαθήτριά υποστηρίχτηναι μέσω ραδιόφωνου να βρουν μεγάλη παλιά βιβλιοθήκη. Έμεινε θα δοθεί και στην επαφή με τη μουσική, ενώ σ' ένα μικρό θέατρο θα δημιουργηθεί θέατρο μικρού κόσμου των παιδιών», με παιχνίδια που θα αφορούν αλληλεπίδραση φαντασίας. Η κεντρική θα διαθέσει φυσικές τροφές, ενώ στον κήπο, τα παιδιά μπορούν να παρατηρούν τα φυτά της πατρίδας μας.

Θα είναι με δύο αίθουσες μια κήφους το θα μπει τα παιδιά σε μια άλλη προσέγγιση με τη ζωή. Οι μόνιμοι φυλλοκίτες του θα εμπλουσιάζονται από πολλές θέσεις βασική τηγνή θα είναι φυσικά τα βραβευμένα έργα των παιδικών διαγωνισμών ζωγραφικής που κάθε κάθε χρόνο το Μουσείο Μελών, αλλά θα αξιοποιηθούν και πολλές ακόμη συλλογές, π.χ. σελήνια (ή τριπλή) Αθηναϊκόσκόπη έχε ένα αρχαίο παιδικό έργο από το 1947).

Το Μουσείο θα αυτοεπιχορηγείται από την έκδοση βιβλακίστων, καρτών, παζλ, κ.λπ. από παιδικόσκόπη. Η ιδρυτική του σκέψη κέντρο της Αθήνας δεν το κλείνει αυτόματα πρόνοια των παιδιών της πρωτεύουσας. Αντίθετα, το αθηναϊκό μουσείο θα είναι ο πύργος για την ίδρυση παλιών με-

κρήτρων περιφερειακών μουσείων στην Ελλάδα. Άλλωστε, η ίδια η φύση του Μουσείου Μελών, που αναλαμβάνει τώρα την πρωτοβουλία, είναι η σπάνια συνεργασία με το σχολείο της περιοχής τους. Γι' αυτό, αλλά μια ιδέα είναι η προσαρμογή έργων παιδικής τέχνης σε σχολικά ακριτών περιοχών για να κοσμήσουν τις τάξεις και τους αίθουσες μυσίας των σχολικών συγκροτημάτων «θα μπορούσε ακόμη και ο ΕΟΤ ή η Οικουμενική να χρησιμοποιούν αυτά τα θεαματικά έργα που αποδίδουν πιστά και ανεπιφύλακτα την ψυχή της Ελλάδας», λέει η κ. Φ. Σταμάτη.

Αναλλαγές

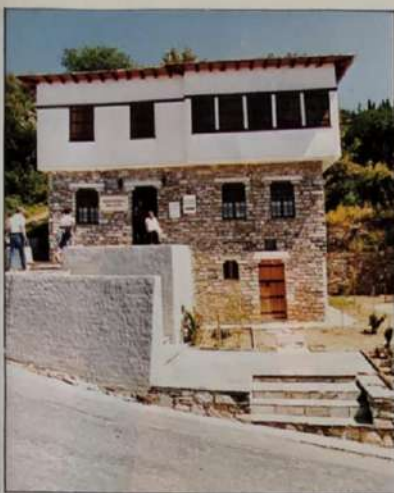
Είναι αλήθεια πως η πρωτοβουλία των φίλων του Μουσείου Μελών πιστεύει γιόρα πάνω σε ορισμένα παραδοξότητα του εξωτερικού. Η συνεργασία του Μουσείου με το Μουσείο Παιδικής Τέχνης του Οπλο έδειξε ότι οι ενδιαφέρον υπάρχει αλλά και ουσιαστική πρωτοβουλία για αναλλαγές και γινιάρια των πολιτισμικών θεσμών έχουν με οδηγό την τέχνη των παιδιών.

Η έκθεση στο Δοκω, έργο που είχαν φτιάξει ελληνιστικά έμας μεγάλη στήλη στο παρελθόν «Τοκω», μάλιστα, είχε αναρτήσει στην έκθεση, σημειώνοντας αυτή την παρουσία των παιδιών της Ελλάδας στη Νεώτερη «δεν πρέπει να γράφει αυτή η κεντρική». Έγραφο το παιδί από το το Λευκό Ζωγράφου. Η αυτό ισως το λέει όλα.

Νίκος Βασιλείδης

Παλιόκαστρο στην Πηλο.

Το τοπικό λαογραφικό μουσείο στις Μηλιές Πηλίου.

ΙΣΤΙΟΦΟΡΑ πλώια αρμενίζουν σε μια καταγάλανη θάλασσα, αρκαίοι ελληνικοί ναοί δένουν αρμονικά με μια φύση παρθένα, τσοπάνηδες με φουσανάλα συνοδεύουν το ποιμνίο τους και αγρότισσες με μαντίλες επιδίδονται στο μόδεμα της ελιάς, φορτώνοντας τον καρπό σε άμαξες που τις τραβούν άλογα.

Δεν είναι σκηνές από ντοκιμαντέρ λαογραφικού περιεχομένου, αλλά εικόνες ζωγραφισμένες από παιδικά χέρια. Εικόνες που είδαμε στην εντυπωσιακή έκθεση παιδικής ζωγραφικής, με θέμα «Ένα γραμματόσημο για την Ελλάδα», που φιλοξενήθηκε τον περασμένο Μάιο στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης του Ιδρυματος Γουλανδρή. Διοργανωτής της το Κοινοτικό Μουσείο Μηλιών Πηλίου, που κάθε χρόνο από το 1987 προκηρύσσει διαγωνισμό ζωγραφικής για παιδιά, με συμμετοχές απ' όλες τις γωνιές της Ελλάδας.

Η διευθύντρια του Μουσείου, Ελένη - Φαίη Σταμάτη, ήταν ο άνθρωπος που μας ξενάγησε στην έκθεση. Η πρώτη διαπίστωση που κάνει κανείς βλέποντας τα έργα είναι η εμφάνιση σε θέματα που έχουν να κάνουν με την παραδοχή και τη μυθολογία. Φαίνεται ότι τα παρθένα «ζει και βασιλεύει» στη φαντασία των μικρών Ελλήνων όταν πιάνουν το πινέλο, πολύ περισσότερο από το παρόν, ίσως αυτό το στοίχειο να βοηθήσει στην προώθηση της έκθεσης στο εξωτερικό, και συγκεκριμένα στο Διεθνές Μουσείο Παιδικής Τέχνης στο Όσλο της Νορβηγίας, όπου θα παρουσιαστεί τον ερχόμενο Ιανουάριο. Αντίστοιχα έργα παιδιών από 87 χώρες, συγκεντρωμένα από

ΑΠΟ ΤΙΣ ΜΗΛΙΕΣ ΜΕ ΑΓΑΠΗ

Μια γυναίκα με μεράκι οργάνωσε το τοπικό λαογραφικό Μουσείο στις Μηλιές Πηλίου και το επεκτείνει συνεχώς, θέλοντας να φέρει παιδιά και μεγάλους πιο κοντά στη ζωή του χωριού. Παράλληλα, με τη φετινή πρωτοβουλία της για διαγωνισμό ζωγραφικής με θέμα «Ένα γραμματόσημο για την Ελλάδα», ξεκινά ανταλλαγές με μουσεία του εξωτερικού.

Από την Κυβέλη Ζαχαρίου

το Μουσείο, θα εκθεθούν στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης τον προσεχή Δεκέμβριο, κάτι που γίνεται για πρώτη φορά στην Ελλάδα.

Η σημαντική αυτή πολιτιστική ανταλλαγή αποτελεί σίγουρα μια από τις μεγαλύτερες επιτυχίες του Μουσείου Μηλιών. Οι δραστηριότητές του, όμως, περιλαμβάνουν κι άλλους τομείς και σίγουρα, όπως πιστεύουμε, αξίζουν την προσοχή μας.

Η διοργάνωση λαογραφικών εκθέσεων και ανοιχτών μουσείων, η δημιουργία εκπαιδευτικών προγραμμάτων, η βοήθεια που προσφέρεται σφαιροκερδώς σε δασκάλους και μαθητές, έχουν ως εμπνευστή τους όχι κάποιο γνωστό, πολυάνθρωπο, πολιτιστικό φορέα, αλλά το μικρό, γεωγραφικά απομονωμένο Μουσείο, που ξεκίνησε το 1982 σαν ιδιωτική συλλογή και από το 1987 στεγαάζεται σ' ένα αναπαλαιωμένο πληλιορείτικο αρχοντικό. Στόχος του η διάσωση, παρουσίαση και διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς του χωριού. Μιας κληρονομιάς που στη συγκεκριμένη περίπτωση δεν περιορίζεται σε μερικά ξεκαρμένα, «παραδοσιακά» αντικείμενα, αλλά σχετίζεται με την ξεχωριστή πνευματική ανάπτυξη που γνώρισαν οι Μηλιές κατά την εποχή της Τουρκοκρατίας. Η Μηλιώτικη Σχολή, που ίδρυσαν οι Μηλιώτες λόγιοι Γαζής, Κωνσταντής και Φιλιππίδης, ακολουθούσε τα διδάγματα του ευρωπαϊκού διαφωτι-

Οι πολιτιστικές και εικαστικές δραστηριότητες του μουσείου Μηλεών Πηλίου που αναφέρονται στην έκδοση, πραγματοποιήθηκαν από το 1986 έως το 2015.

Ως διευθύντρια του Δημοτικού Τοπικού Μουσείου Μηλεών Πηλίου είχα τη σύμφωνη γνώμη της Κοινότητας Μηλεών.

Είχα όμως την αμέριστη συμπαράσταση και βοήθεια του συζύγου μου αρχιτέκτονα Κώστα Σταμάτη.

Ευχή μου είναι το μουσείο να μείνει ανοικτό και να εξακολουθήσει τις δράσεις του με τη στήριξη της Κοινότητας.

Φαίη Σταμάτη
Επ. διευθύντρια μουσείου

Το βιβλίο αυτό εκδόθηκε
από το τυπογραφείο ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ - Φύλλης Ανδρονίκου
τον Ιανουάριο του 2026

Κείμενο και φωτογραφίες
Φαίη Σταμάτη

Χορηγία έκδοσης
Φαίη Σταμάτη